

100: -

Ellen Ahlchild. Nordlund.

1894.

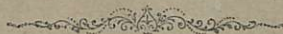
REPETITIONSKURS

I

FINSK FORMLÄRA

AF

A. H. KALLIO.

BORGÅ,
WERNER SÖDERSTRÖM.

Pris 1 m. 50 p.

REPETITIONSKURS

I

FINSK FORMLÄRA

AF

A. H. KALLIO.

BORGÅ,
WERNER SÖDERSTRÖMS FÖRLAG,
1890.

HELSINGFORS,
FINSKA LITTERATUR-SÄLLSKAPETS TRYCKERI,
1890.

FÖRORD.

Emedan det för undervisningens jämna framåtskridande är af nöden, att de läroböcker, som följas på de högre klasserna, nära ansluta sig till dem, som användts på de lägre, har jag, om ock efter mycken tvekan, beslutit att från trycket utgifva denna „Repetitionskurs i Finsk Formlära“, för att icke de, som genomgått den af mig utarbetade finska elementarboken, må vara i saknad af en enligt samma plan uppställd lärobok i formlära. Med undantag af ett och annat, som ej ännu kunnat komma i fråga vid genomgåendet af elementarkursen, men som likväl måste finnas i en för de högre klasserna afsedd lärobok, utgör denna formlära därför blott en sammanställning af de i min elementarbok befintliga etymologiska reglerna. Då enligt min åsigt undervisningen i finsk formlära i våra svensk-språkiga läroverk äfven på de högre klasserna mera bör afse formernas praktiska inöfvande än inlärandet af språklagar, så har jag så mycket som möjligt undvikit systematiska indelningar och i stället försökt att genom talrika böjningsexempel åskådliggöra de skilda ordklassernas och formernas egenheter. För att äfven göra den teoretiska kunskapen mera lefcande har jag liksom i elementarboken till de olika schema för böjningen bifogat hänvisningar till reglerna.

Helsingfors i september 1890.

Författaren.

Inledning.

§ 1. Finska språket har 22 ljud.

§ 2. *Vokalerna* äro: *a, e, i, o, u, y, ä, ö.*

§ 3. *Konsonanterna* äro: *d, h, j, k, l, m, n, p, r, s, t, v, äng-ljudet och aspirationen (').*

Anm. Aspirationen finnes i slutet af vissa ord och är till sitt ljud vacklande, t. ex. *terve'* (= *terve^h*) *hell!* *tule' tänne* (= *tule^t tänne*) *kom hit!* *anna mennä* (= *anna^m mennä^h*) *låt gå!* *anna' aina* (= *anna | aina*) *gif alltid!* o. s. v.

§ 4. *Ljuden* äro antingen *långa* eller *korta* t. ex. i *sata* (hundra) äro alla ljud korta, men i *saattaa* (han bringar) äro *a* och *t* ljuden långa.

§ 5. Hvarje ljud i finskan betecknas med sin särskilda bokstaf. Långa ljud betecknas med dubbel bokstaf, t. ex. *tuulee* det blåser, *saattaa* han bringar, *purra* bita, *kiikkuu* han gungar o. s. v.

Und. Äng-ljudet saknar egen bokstaf. Kort äng-ljud, som finnes blott framför *k*, betecknas med *n*, t. ex. *kenkä* sko, *tunkee* han tränger. Långt äng-ljud, som finnes mellan två vokaler, betecknas med *ng*, t. ex. *kengän* skons, *tungen* jag tränger.

Anm. Aspirationen betecknas i språkvetenskapliga arbeten vanligen med *apostrof (')*, t. ex. *en mene'* jag går icke.

§ 6. Vokalerna indelas i:

1) låga: *a, o, u* och höga: *ä, ö, y, e, i*.

2) öppna: *a, ä*, halföppna: *o, e, ö* och slutna: *u, i, y*.

§ 7. Konsonanterna *k, t, p* kallas *hårda*, de öfriga *milda*.

§ 8. *Äng-, n-* och *m-*ljuden äro *näsljud*.

§ 9. *Diftong* kallas förbindelsen af två till samma stafvelse hörande (olika) vokaler, t. ex. *suo* kärr, *työtä* arbete, *vielä* ännu, *kaula* hals, *koulu* skola, *keula* för, *kiulu* stäfv, *käyttää* han använder, *köysi* rep, *taito* kunskap, *taloissa* i gårdar, *suvuilla* hos släkter, *äiti* moder, *löi* han slog, *kysyin* jag frågade, *papeilla* hos presterna.

§ 10. Diftongerna *uo, yö, ie* kallas *halföppna*, de öfriga *slutna*.

§ 11. De *diftonger*, hvilka uppstå af stammens korta slutvokal och ändelsen *i*, äro *korta*; alla öfriga diftonger äro *långa*; t. ex. *tyttö* flicka: *tytöille* (kort *öi*) åt flickorna, *kirja* bok: (kirja-i-sta) *kirjoista* (kort *oi*) ur böckerna, *kysyn* jag frågar: *kysyin* (kort *yi*) jag frågade, *tärkeä* vigtig: (tärkeä-i-tä) *tärkeitä* (långt *ei*) och *tärkeöitä* (kort *öi*) vigtiga, *maa* land: (maa-i-ssa) *maissa* (långt *ai*) i länderna, *työ* arbete: (työ-i-tä) *töitä* (långt *öi*) arbeten, *lyhyessä* i den korta: (lyhye-i-ssä) *lyhyissä* (långt *yi*) i de korta, *hampaassa* i en tand: (hampaa-i-ssa) *hampaissa* (långt *ai*) i tänder o. s. v.

§ 12. En *stafvelse*, som slutar med vokal, kallas *öppen*. En stafvelse, som slutar med konsonant, kallas *sluten*.

§ 13. Om *ordet* innehåller en låg vokal, är det *lågtonigt*, men eljest *högtonigt*, t. ex. *maissa, taloihin, autettava* äro lågtoniga, men *mennyt, kävelen, syövät, pidin, tekevät* o. s. v. äro högtoniga.

§ 14. Den starkaste *tonvigten* (hufvudaccenten) hvilar i de finska orden på första stafvelsen, t. ex. *leikittelen* jag leker, *ópetettaessa* i det man läres.

De hårda konsonanternas förmildring.

§ 15. I början af en stafvelse med kort vokal eller kort diftong förmildras de hårda konsonanterna, om stafvelsen blir sluten.

Obs.! Förmildring inträffar icke i stafvelser med lång vokal eller lång diftong.

§ 16. Ett långt *k*, *t*, *p* blir genom förmildring kort (*kk* — *k*, *tt* — *t*, *pp* — *p*), t. ex. *kirkko* kyrka: *kirkossa* i kyrkan, *kirkoissa* i kyrkorna; *auttavat* de hjälpa: *autan* jag hjälper, *autoimme* vi hjälpte; *pappi* prest: *papilla* hos presten, *papeilla* hos presterna.

§ 17. Kort *k*, *t*, *p* efter näsljud förenas vid förmildring med detta till långt näsljud (*nk* — *ng*, *nt* — *nn*, *mp* — *mm*), t. ex. *kaupunki* stad: *kaupungista* från staden, *kaupungeista* från städerna; *antaa* han gifver: *annamme* vi gifva, *annoimme* vi gäfvö; *kumpu* kulle: *kummulla* på kullen, *kummuilla* på kullarne.

§ 18. Efter vokal bortfaller *k* vid förmildring, *t* förmildras till *d*, *p* till *v*, t. ex. *aikoo* han ämnar: *aion* jag ämnar, *aioin* jag ämnade; *näkyy* han synes: *näyn* jag synes, *näyin* jag syntes; *taitavat* de kunna: *taidat* du kan, *taidoit* du kunde; *pata* gryta: *padassa* i grytan, *padoissa* i grytorna; *leipoo* han bakar: *leivon* jag bakar, *leivoin* jag bakade.

Ann. Mellan två *u* förmildras *k* till *v*, t. ex. *suku* slägt: *suussa* l. *suuissa* i släkten l. slägterna.

§ 19. Efter *l*, *r* bortfaller *k* vanligen vid förmildring, *t* blir *l*, *r* och *p* blir *v*, t. ex. *alkaa* han börjar: *alamme* vi börja, *aloimme* vi började; *velka* skuld: *velassa* i skuld, *veloissa* i skulder; *parkuu* han gråter: *parutte* I gråten, *paruimme* vi gräto; *kieltää* han nekar: *kiellän* jag nekar; *virta* flod: *virran* flodens, *virroissa* i floder; *kylpee* han badar:

kylvin jag badade; *varpu* qvist: *varvun* qvistens, *varvuilla* med qvistar.

Ann. I *e*-stammar förmildras *k* efter *l* och *r* till *j*, t. ex. *kulkee* han färdas: *kuljen* jag färdas, *kuljin* jag färdades; *särkee* han krossar: *särjetään* man krossar, *särjit* du krossade; *kurki* trana: *kurjessa* i tranan, *kurjissa* i tranor.

§ 20. Efter *h* plägar *k* vid förmildring stundom kvarstå stundom bortfalla, *t* efter *h* förmildras till *d*, t. ex. *keuhko* lunga: *keuhkot* lungor, *keuhkoissa* i lungorna; *kiihko* ifver: *kiihkon* ifverns; *lahko* afdelning: *lahkon* afdelningens, *lahkoissa* i afdelningar; *nahka* skinn: *nahalla* och *nahoilla* med skinn; *pyhkii* han torkar: *pyhkin* l. *pyhin* jag torkar; *ehto* villkor: *ehdolla* och *ehdoilla* med villkor; *tahtoo* han vill: *tahdon* jag vill, *tahdoin* jag ville.

Ann. Efter *h* förmildras *k* till *j*, om *e* följer, t. ex. *puhkee* utspricker: *puhjetkoon* må utspricka.

§ 21. De hårda konsonanterna förmildras icke efter en annan hård konsonant eller *s*, t. ex. *itku* gråt: *itkulla* med gråt; *yskä* hosta: *yskäksi* till hosta; *muistaa* han minnes: *muistin* jag mindes; *piispa* biskop: *piispan* biskopens, *piispoilla* hos biskoparne.

§ 22. Förmildring inträder i flerstafviga nomen framför kort diftong äfven i *part. plur.* på *-ta*, *-tä* och i *gen. plur.* på *-den*, ehuru stafvelsen icke blir slutet, t. ex. *aurinko* sol: *auringoita* solar, *auringoiden* solars; *perintö* arf: *perinnöitä* arf, *perinnöiden* arfvens; *harakka* skata: *harakoita* skator, *harakoiden* skatornas.

Vokalförändringar framför *i*.

§ 23. Lång vokal förkortas framför *i* och bildar därmed lång diftong, t. ex. *maa* land: (maa-i-ssa) *maissa* i länder; *puu* träd: (puu-i-hin) *puihin* i träden; *saan* jag får:

(saa-i-n) *sain* jag fick; *hampaassa* i tanden: (hampaa-i-ssa) *hampaissa* i tänderna; *vapaa* fri: (vapaa-i-ta) *vapaita* fria.

§ 24. Från halföppen diftong (*uo*, *yö*, *ie*) försvinner framför *i* den föregående vokalen och den senare bildar med *i* lång diftong, t. ex. *suo* kärr: (suo-i-ta) *soita* kärr, *lyön* jag slår: (lyö-i-n) *löin* jag slog, *tie* väg: (tie-i-llä) *teillä* på vägar.

§ 25. I diftong på *i* sammansmälter detta *i* med ändelsens *i*, t. ex. *koi* mal: (koi-i-ta) *koita* malar; *voin* jag mår: (voi-i-n) *voin* jag mådde.

§ 26. Slutvokalen *e* bortfaller framför *i*, t. ex. *kurjessa* i tranan: (kurje-i-ssa) *kurjissa* i tranor; *tulen* jag kommer: (tule-i-n) *tulin* jag kom; *suurella* hos den store: (suure-immalla) *suurimmalla* hos den störste; *kulkevat* de färdas: (kulke-isi-vat) *kulkisivat* de skulle färdas.

Obs.! Öfriga vokalförändringar behandlas i böjningsläran.

Deklination.

Enstafviga substantiv.

§ 27. Böjning i *singularis* af *maa* land, jord, *suo* kärr, *työ* arbete, *tie* väg, *koi* mal:

<i>Nominativ:</i>	<i>maa</i>	<i>suo</i>	<i>työ</i>	<i>tie</i>	<i>koi</i>	
	ett land	ett kärr	ett arbete	en väg	en mal	
	l. landet	l. kärret	l. arbetet	l. vägen	l. malen	
<i>Genetiv:</i>	<i>maan</i>	<i>suon</i>	<i>työn</i>	<i>tien</i>	<i>koin</i>	n
	ett lands	ett kärrens	ett arbetes	en vägs	en mals	
	l. landets	l. kärrets	l. arbetets	l. vägens	l. malens	

<i>Ackusativ:</i>	{	<i>maan</i>	<i>suon</i>	<i>työn</i>	<i>tien</i>	<i>koin</i>	ett land	l. landet,	ett kärr	l. kärret,	ett arbete	l. arbetet,	en väg	l. vägen,	en mal	l. malen.	}	<i>n</i>	
<i>Instruktiv:</i>	{	<i>maa</i>	<i>suo</i>	<i>työ</i>	<i>tie</i>	<i>koi</i>												<i>—</i>	
		<i>maan</i>	<i>suon</i>	<i>työn</i>	<i>tien</i>	<i>koin</i>												<i>n</i>	
				medels															
<i>Komitativ:</i>		<i>maaine(nsa)</i>	<i>soine(nsa)</i>	<i>töine(nsä)</i>	<i>teine(nsä)</i>														<i>i-ne</i>
		<i>koine(nsa)</i>		jämte															
<i>Abessiv:</i>		<i>maatta</i>	<i>suotta</i>	<i>työttä</i>	<i>tiettä</i>	<i>koitta</i>													<i>tta, ttä</i>
				utan															
<i>Essiv:</i>		<i>maana</i>	<i>suona</i>	<i>työnä</i>	<i>tienä</i>	<i>koina</i>													<i>na, nä</i>
				i egenskap af, såsom															
<i>Partitiv:</i>		<i>maata</i>	<i>suota</i>	<i>työtä</i>	<i>tietä</i>	<i>koita</i>													§ 29.
				(del) af, än, (obestämdt)															
<i>Translativ:</i>		<i>maaksi</i>	<i>suoksi</i>	<i>työksi</i>	<i>tieksi</i>	<i>koiksi</i>													<i>ksi</i>
				(förvandling) till															
<i>Inessiv:</i>		<i>maassa</i>	<i>suossa</i>	<i>työssä</i>	<i>tiessä</i>	<i>koissa</i>													<i>ssa, ssä</i>
				i (det inre af), inom, (fäst) vid															
<i>Elativ:</i>		<i>maasta</i>	<i>suosta</i>	<i>työstä</i>	<i>tiestä</i>	<i>koista</i>													<i>sta, stä</i>
				från (det inre af), ur, i följd af, om															
<i>Illativ:</i>		<i>maahan</i>	<i>suohon</i>	<i>työhön</i>	<i>tiehen</i>	<i>koihin</i>													§ 30.
				till (det inre af), in i															
<i>Adessiv:</i>		<i>maalla</i>	<i>suolla</i>	<i>työllä</i>	<i>tiellä</i>	<i>koilla</i>													<i>lla, llä</i>
				på (det yttre af), vid, hos, medels															
<i>Ablativ:</i>		<i>maalta</i>	<i>suolta</i>	<i>työltä</i>	<i>tieltä</i>	<i>koilta</i>													<i>lta, ltä</i>
				från (det yttre af), af, i anseende till															
<i>Allativ:</i>		<i>maalle</i>	<i>suolle</i>	<i>työlle</i>	<i>tielle</i>	<i>koille</i>													<i>lle</i>
				till (det yttre af), på, åt															

§ 28. Komitativen bildas äfven i singularis af pluralstammen.

§ 29. Ändelsen för *part. sing.* är efter lång vokal och diftong *-ta, -tä.*

§ 30. Ändelsen för *illat. sing.* är hos enstafviga ord *-h-n* med den vokal emellan, som närmast föregår *h.*

Pluralis.

§ 31. Stammen för pluralis bildas sålunda, att pluraltecknet *i* fogas till ordstammen.

§ 32. Af pluralstammen erhållas i allmänhet de särskilda kasus genom bifogande af samma ändelser som i singularis.

§ 33. Ändelsen *-t* för *nom.* och *ack. plur.* fogas till ordstammen och icke till pluralstammen.

§ 34. Böjning i pluralis af *maa, suo, työ, tie, koi*:

Stam:	(maa-i)	(suo-i)	(työ-i)	(tie-i)	(koi-i)	§ 31.
	mai	soi	töi	tei	koi	§ 23-25.
<i>Nom.</i>	maat	suot	työt	tiet	koit	§ 33.
<i>Gen.</i>	maiden	soiden	töiden	teiden	koiden	} § 35.
	maitten	soitten	töitten	teitten	koitten	
<i>Ack.</i>	maat	suot	työt	tiet	koit	§ 33.
<i>Instr.</i>	main	soin	töin	tein	koin	<i>-n</i>
<i>Komit.</i>	maine(nsa)	soine(nsa)	töine(nsä)	teine(nsä)	koine(nsa)	<i>-ne</i>
<i>Abess.</i>	maitta	soitta	töittä	teittä	koitta	<i>-tta</i>
<i>Ess.</i>	maina	soina	töinä	teinä	koina	<i>-na, -nä</i>
<i>Part.</i>	maita	soita	töitä	teitä	koita	§ 36.
<i>Transl.</i>	maiksi	soiksi	töiksi	teiksi	koiksi	<i>-ksi</i>
<i>Iness.</i>	maissa	soissa	töissä	teissä	koissa	<i>-ssa, -ssä</i>
<i>Elat.</i>	maista	soista	töistä	teistä	koista	<i>-sta, -stä</i>
<i>Illat.</i>	maihiin	soihiin	töihiin	teihin	koihiin	§ 37.
<i>Adess.</i>	mailla	soilla	töillä	teillä	koilla	<i>-lla, -llä</i>
<i>Ablat.</i>	mailta	soilta	töiltä	teiltä	koilta	<i>-lta, -ltä</i>
<i>Allat.</i>	maille	soille	töille	teille	koille	<i>-lle</i>

Obs.! De skilda kasus hafva i pluralis samma betydelse som i singularis.

§ 35. Ändelsen för *gen. pl.* är efter lång diftong *-den* l. *-tten*.

§ 36. Ändelsen för *part. pl.* är efter lång diftong *-ta, -tä*.

§ 37. Ändelsen för *illat. pl.* är efter diftong *-hin*.

Obs! Hos enstafviga ord inträffar icke konsonantförmildring.

På samma sätt böjas såväl i singularis som i pluralis: *luu* ben, *jää* is, *suu* mun, *syy* orsak, *yö* natt, *vyö* bälte, *voi* smör o. s. v. samt *-tai* (= sv. *dag*) i dagars och högtiders namn, såsom *sunnuntai* söndag o. s. v., *helluntai* pingst m. m.

Tvästafviga nomen på o, ö, u, y.

§ 38. Böjning i *singularis* af *pelto* åker, *tyttö* flicka, *suku* släkt, *kylpy* bad:

<i>Nom.</i>	pelto	tyttö	suku	kylpy	
<i>Gen.</i>	pellon	tytön	suvun	kylvyn	§ 15.
<i>Part.</i>	peltoa	tyttöä	sukua	kylpyä	§ 39.
<i>Illat.</i>	peltoon	tyttöön	sukuun	kylpyyn	§ 40.
<i>Adess.</i>	pellolla	tytöllä	suvulla	kylvyllä	§ 15.

o. s. v.

§ 39. Ändelsen för *part. sing.* är efter kort vokal *-a, -ä*.

§ 40. Ändelsen för *illat. sing.* är efter kort vokal: *vokalförlängning* och *n*.

§ 41. Böjning i *pluralis* af *pelto, tyttö, suku* och *kylpy*:

Stam:	peltoi	tyttöi	sukui	kylpyi	§ 31.
<i>Nom.</i>	pellot	tytöt	suvut	kylvyt	
<i>Gen.</i>	1	(pelto-en)	(tyttö-en)	(suku-en)	(kylpy-en) § 42.
		pelloin	tyttöin	sukuin	kylpyin § 43.
	2	(peltoi-en)	(tyttöi-en)	(sukui-en)	(kylpyi-en) § 42.
		peltojen	tyttöjen	sukujen	kylpyjen §§ 44, 46.

<i>Part.</i>	(peltoi-a)	(tyttöi-ä)	(sukui-a)	(kylpyi-ä)	§ 45.
	peltoja	tyttöjä	sukuja	kylpyjä	§ 46.
<i>Illat.</i>	peltoihin	tyttöihin	sukuihin	kylpyihin	§ 37.
<i>Adess.</i>	pelloilla	tyttöillä	suvuilla	kylvyillä	§ 15.

O. S. V.

§ 42. För *gen. pl.* förekomma två former, af hvilka den ena (*gen. pl. 1*) bildas af *singularstammen*, den andra (*gen. pl. 2*) af *pluralstammen*.

Obs.! Gen. pl. 1 finnes icke hos ord, som i *nom. sing.* ändas på *lång vokal* eller *diftong*; se *gen. pl.* af *maa*, *suo*, *työ*, *tie*, *koi* (§ 34).

§ 43. Ändelsen för *gen. pl. 1* är efter kort vokal *-en*, hvars *e* förvandlas till *i* och bildar med singularstammens slutvokal en *lång diftong* på *i*.

Obs.! I *gen. pl. 1* inträffar icke förmildring af stammens slutkonsonant, emedan diftongen är lång. Jfr. § 15 *obs.*

§ 44. Ändelsen för *gen. pl. 2* är för tvåstafviga nomen efter kort diftong *-en*.

§ 45. Ändelsen för *part. pl.* är för tvåstafviga nomen efter kort diftong *-a*, *-ä*.

§ 46. Emellan två vokaler förbytes *pl. i* till *j*.

Böj på samma sätt både i *sing.* och *plur.*: *ehto* villkor, *keto* linda, *lehto* lund, *peto* vilddjur, *neito* jungfru, *lippu* skärm, *lintu* fågel, *lukku* lås, *loppu* slut, *maku* smak, *kyntö* plöjning, *käsky* befallning, *myrkky* gift o. s. v.

Flerstafviga nomen på o, ö, u, y.

§ 47. Böjning af *aurinko* sol, *perintö* arf, *halvattu* slagrörd, *lemmitty* älskling:

Singularis.

<i>Part.</i>	aurinkoa	perintöä	halvattua	lemmittyä	§ 39.
<i>Mat.</i>	aurinkoon	perintöön	halvattuun	lemmittyyn	§ 40.
<i>Adess.</i>	auringolla	perinnöllä	halvatulla	lemmityllä	§ 15.

o. s. v.

Pluralis.

Stamm:	aurinkoi	perintöi	halvattui	lemmittyi	§ 31.
<i>Gen.</i>	1 aurinkoin	perintöin	halvattuun	lemmittyin	§ 43.
	2 aurinkojen	perintöjen	halvattujen	lemmittyjen	§§ 48, 46.
<i>Part.</i>	auringoiden	perinnoiden	halvatuiden	lemmittyiden	§§ 48, 22.
	auringoitten	perinnoitten	halvautuitten	lemmittyitten	§§ 48, 15.
<i>Mass.</i>	aurinkoja	perintöjä	halvattuja	lemmittyjä	§§ 49, 46.
	auringoita	perinnoita	halvatuina	lemmittyinä	§§ 49, 22
<i>Mat.</i>	auringoissa	perinnoissäsä	halvatuissa	lemmittyissä	§ 15.
	aurinkoihin	perintöihin	halvattuihin	lemmittyihin	§ 37.

o. s. v.

På samma sätt böjas *kartano* gård, *kirjasto* bibliotek, *laatikko* låda, *lapio* spade, *palkinto* belöning, *tasanko* slätt o. a.

§ 48. Ändelsen i *gen pl. 2* är för flerstafviga nomen efter kort diftong både *-en* och *-den* l. *-tten*.

§ 49. Ändelsen i *part. pl.* är för flerstafviga nomen efter kort diftong både *-a*, *-ä* och *-ta*, *-tä*.

Tvästafviga nomen på *a*, *ä*.

§ 50. Böjning i *singularis* af *poika* gosse, *sulka* fjäder, *leuka* haka, *märkä* våt:

<i>Gen.</i>	pojan	sulan	leuan	märän	§ 15.
<i>Part.</i>	poikaa	sulkaa	leukaa	märkää	§ 39.
<i>Illat.</i>	poikaan	sulkaan	leukaan	märkään	§ 40.

O. S. V.

§ 51. Böjning i *pluralis* af *poika* och *sulka*:

Stam:	{	(poika-i)	(sulka-i)	§ 31.
		poiki	sulki	§ 52.
<i>Gen.</i>	{	1 poikain	sulkain	§ 43.
		2 poikien	sulkien	§ 53.
<i>Part.</i>		poikia	sulkia	§ 54.
<i>Illat.</i>		poikiin	sulkiin	§ 55.

O. S. V.

§ 52. Framför *pl. i* bortfaller slutvokalen *a* i tvåstafviga nomen, om ordets första vokal är *o* l. *u*.

Und. *Suola* salt, *puola* lingon: *pl. st. suoloi*, *puoloi*.

§ 53. Ändelsen för *gen. pl. 2* är efter kort vokal *-en*.

§ 54. Ändelsen för *part. pl.* är efter kort vokal *-a*, *-ä*.

§ 55. Ändelsen för *illat. pl.* är efter kort vokal: *vokalförlängning* och *n*.

§ 56. Böjning i *pluralis* af *pata* gryta, *leuka* haka och *kirja* bok:

Stam:	{	(pata-i)	(leuka-i)	(kirja-i)	§ 57.
		patoi	leukoi	kirjoi	

<i>Gen.</i>	} 1 patain 2 patojen	leukain	kirjain	§ 43.
		leukojen	kirjojen	§§ 44, 46.
<i>Part.</i>		leukoja	kirjoja	§§ 45, 46.
<i>Iness.</i>		leuoissa	kirjoissa	§ 15.
<i>Illat.</i>		leukoihin	kirjoihin	§ 37.

o. s. v.

§ 57. Framför *pl. i* förvandlas i tvåstafviga nomen slutvokalen *a* till *o*, om ordets första vokal är *a*, *e* eller *i*.

Obs.! Diftongen *oi* är kort enl. § 11.

§ 58. Bøjning i *pluralis* af *märkä* våt: stam: (märkä-i) märki, *gen. 1* (märkä-en) märkäin, *gen. 2* märkien, *part.* märkiä, *iness.* märissä, *illat.* märkiin o. s. v.

§ 59. Framför *pl. i* bortfaller slutvokalen *ä* i tvåstafviga nomen.

Bøj i *sing.* och *plur.:* *koira* hund, *kala* fisk, *kissa* katt, *lehmä* ko, *varsa* föl, *hyvä* god, *kylä* by, *metsä* skog, *paha* elak, *vanha* gammal, *sauna* badstuga, *ilma* luft, *laiha* mager, *laiska* lat, *liha* kött, *raha* penning, *kova* hård, *kuuma* het, *sana* ord, *seinä* vägg o. s. v.

Flerstafviga nomen på *a*, *ä*, som bortkasta slutvokalen framför *pluralis i*.

§ 60. Bøjning i *pluralis* af *sanoma* tidning, *kalaisa* fiskrik, *väkevä* stark:

Stam:	sanomi	kalaisi	väkevi	§ 61.
<i>Gen.</i>	} 1 sanomain 2 sanomien	kalaisain	väkevän	§ 43.
		kalaisien	väkevien	§ 53.
<i>Part.</i>	sanomia	kalaisia	väkeviä	§ 54.

o. s. v.

På samma sätt böjas: *kokoelma* samling, *runoelma* dikt, *etevä* framstående, *taitava* kunnig o. a.

§ 61. Framför *pl. i* bortfalla slutvokalerna *a* och *ä* i afledningar på *-ma*, *-mä*, *-isa*, *-isä*, *-va*, *-vä*.

Flerstafviga nomen på *a*, *ä*, som förvandla *a* till *o* och *ä* till *ö* framför pluralis *i*.

§ 62. Böjning i *pluralis* af *lattia* golf, *runoilija* skald, *harakka* skata:

Stam:	lattioi	runoilijoi	harakkoi	§ 63.	
Gen.	{	1 lattiiain	runoilijain	harakkain	§ 43.
		2 lattioiden	runoilijoiden	{ harakkojen harakoiden § 22 }	§ 48.
Part.		lattioita	runoilijoita	{ harakkoja harakoita § 22 }	§ 49.
Iness.		lattioissa	runoilijoissa	harakoissa	
Illat.		lattioihin	runoilijoihin	harakkoihin	§ 37.

O. S. V.

På samma sätt böjas: *asia* sak, *kynttilä* ljus, *karitsa* lamm, *leiviskä* lispund, *lusikka* sked, *mansikka* smultron, *maanviljelijä* jordbrukare, *pappila* prestgård o. s. v.

§ 63. Framför *pl. i* förvandlas i flerstafviga nomen slutvokalen *a* till *o* och *ä* till *ö*, om den föregående stafvelsens vokal är *i* eller om *a*, *ä* föregås af två konsonanter eller ett långt konsonantljud.

Obs.! Diftongerna *oi*, *öi* äro korta enl. § 11.

Und. *Isäntä* husbonde, *pl. st.:* *isänti*; *emäntä* värdinna, *pl. st.:* *emänti*.

Flerstafviga nomen på a, ä, som kunna både bortkasta slutvokalen och förvandla den till o, ö framför pluralis *i*.

§ 64. Böjning i *pluralis* af *porstua* farstu, *tärkeä* vigtig, *kääntäjä* öfversättare, *harava* räfsa:

Stam:	{	porstui	tärkei	kääntäji	haravi	
	{	porstuoi	tärkeöi	kääntäjöi	haravoi	
Gen.	{	1 porstuain	tärkeäin	kääntäjäin	haravain	§ 43.
		2 porstuiden	tärkeiden	kääntäjien	haravien	§§ 35, 53.
Part.	{	porstuoiden	tärkeöiden	kääntäjöiden	{haravojen	} § 48.
					{haravoiden	
Part.	{	porstuitä	tärkeitä	kääntäjiä	haravia	§§ 36, 54.
		porstuoitä	tärkeöitä	kääntäjöitä	{haravoja	} § 49.
Iness.	{	porstuissa	tärkeissä *)	kääntäjissä	haravissa	
		porstuoissa	tärkeöissä	kääntäjöissä	haravoissa	

O. S. V.

Obs.! Diftongerna *ui*, *ei* i *porstui* och *tärkei* äro långa, men *oi*, *öi* i *porstuoi*, *tärkeöi* äro korta enl. § 11.

På samma sätt böjas: *kalastaja* fiskare, *kataja*, s. en, *komea* ståtlig, *korea* grann, *metsästäjä* jägare, *orpana* kusin, *puhuja* talare, *satama* hamn, *selkeä* klar, *verüjä* grind, *peruna* potatis o. s. v.

Nomen på i.

§ 65. Böjning af *pappi* prest, *kaupunki* stad:

Singularis:

Gen.	papin	kaupungin
Illat.	pappiin	kaupunkiin

O. S. V.

*) Jfr. § 15 obs.

Pluralis.

Stam:	{ (pappi-i)	(kaupunki-i)	§ 31.
	{ pappei	kaupunkei	§ 66.
	{ 1 pappien	kaupunkien	§ 67.
Gen.	{ (pappejen)	(kaupunkejen)	§§ 44, 48.
	{ 2 pappein	kaupunkein	§ 68.
	{ —	kaupungeiden, -tten	§§ 48, 22.
Part.	pappeja	§§ 45, 46. { kaupunkeja § 46. } { kaupungeita § 22. }	§ 49.
Iness.	papeissa	kaupungeissa	§ 15.
Illat.	pappeihin	kaupunkeihin	§ 37.

o. s. v.

Böj på samma sätt: *mökki* koja, *oppi* lärdom, *paperi* papper, *portti* port, *säkki* säck o. a.

§ 66. Framför *pl. i* förvandlas slutvokalen *i* till *e* och bildar med *i* en kort diftong *ei*.

§ 67. Efter *i* förvandlas *e* icke till *i* i *gen. pl. 1*. Jfr. § 43.

§ 68. Hos *i*-stammar sammandrages *eje* i *gen. pl. 2* till en lång diftong *ei*.

Obs.! Emedan diftongen *ei* är lång, inträffar icke förmildring af ordstammens slutkonsonant i den sammandragna formen af *gen. pl. 2* hos *i*-stammar. Jfr. § 15 obs.

Tvåstafviga nomen på *i* med stam på *e*.§ 69. Böjning af *kurki* trana:

	<i>Singularis.</i>	<i>Pluralis.</i>
Stam:	kurke	(kurke-i) kurki § 26.
Nom.	kurki § 70.	kurjet § 19 anm.
Gen.	kurjen § 19 anm.	{ 1 kurkein § 43. 2 kurkien § 53.
Part.	kurkea § 39.	kurkia § 54.
Illat.	kurkeen § 40.	kurkiin § 55.

[o. s. v.]

Böj på samma sätt: *arpi* ärr, *hanhi* gås, *joki* å, *järvi* insjö, *kivi* sten, *koski* fors, *lehti* blad, *läpi* hål, *mäki* backe, *nimi* namn, *onni* lycka, *ovi* dörr, *pilvi* moln, *polvi* knä, *reki* släde, *sarvi* horn, *siipi* vinge, *sormi* finger, *suvi* sommar, *tammi* ek, *tähti* stjärna m. fl.

Obs.! *Veli* broder, *gen.* veljen o. s. v.

§ 70. Tvåstafviga *e*-stammar ändas i *nom. sing.* på *i*.

Nomen med konsonantstam.

§ 71. En mängd ord i finskan hafva utom den med vokal slutande ordstammen (*vokalstammen*) äfven en annan ordstam, som ändas på konsonant.

§ 72. Den med konsonant slutande ordstammen kallas *stympad* eller *konsonantstam*.

Tvåstafviga *e*-stammar.

§ 73. Böjning af *pieni* liten:

	<i>Singularis.</i>	<i>Pluralis.</i>
St.	{ vok.: <i>piene</i> kons.: <i>pien</i>	<i>pieni</i> § 26.
<i>Nom.</i>	<i>pieni</i> § 70.	<i>pienet</i>
<i>Gen.</i>	<i>pienen</i>	{ 1 <i>pienten</i> §§ 75, 77. 2 <i>pienien</i> § 53.
<i>Ess.</i>	{ <i>pienenä</i> <i>piennä</i> § 75.	<i>pieninä</i>
<i>Part.</i>	<i>pienä</i> §§ 75, 76.	<i>pieniä</i> § 54.

o. s. v.

§ 74. Konsonantstam hafva alla tvåstafviga *e*-stammar, i hvilka *e* föregås af *h*, *l*, *n*, *r*, *s*, *t*. ex. *riihi* ria, *lohi* lax, *kieli* språk, *tyyni* lugn, *uni* sömn, *ääni* ljud, *meri* haf, *nuori* ung, *suuri* stor, *vuori* berg, *kuusi* gran o. s. v.

Obs.! *Mies* man: *gen.* *miehen*, *ess.* *miehenä* l. *miesnä*, *part.* *miestä*, *gen. pl.* 1 *miesten*, *gen. pl.* 2 *miehien* o. s. v.

§ 75. Af konsonantstammen bildas *part. sing., gen. pl. 1* samt stundom *ess. sing.*

§ 76. Ändelsen för *part. sing.* är efter konsonant *-ta, -tä.*

§ 77. Ändelsen för *gen. pl. 1* är efter konsonant *-ten.*

§ 78. Böjning af *lapsi* barn, *veitsi* knif:

		<i>Singularis.</i>		<i>Pluralis.</i>	
St.	vok.:	lapse veitse		lapsi veitsi	§ 26.
	kons.:	las veis § 79.			lapset veitset
Nom.		lapsi veitsi § 70.			1 lasten veisten
Gen.		lapsen veitsen			2 lapsien veitsien
Ess.	}	lapsena veitsenä			lapsina veitsinä
		lasna § 75			lapsia veitsiä § 54.
Part.		lasta veistä §§ 75, 76.			

O. S. V.

Böj på samma sätt: *kypsi* mogen, *joutsu* båge.

§ 79. Hos de tvåstaviga nominalstammar på *-pse* och *-tse*, som hafva konsonantstam, ändas denna på *-s*.

§ 80. Böjning af *liemi* soppa:

		<i>Singularis.</i>		<i>Pluralis.</i>	
St.	vok.:	lieme		liemi	§ 26.
	kons.:	lien § 81.			liemet
Nom.		liemi § 70.			1 lienten
Gen.		liemen			2 liemien
Ess.		liemenä			lieminä
Part.		lientä §§ 75, 76.			liemiä § 54.

O. S. V.

Böj på samma sätt *lumi* snö o. a.

§ 81. *M* öfvergår i konsonantstammens slut till *n*.

§ 82. Böjning af *vuosi* år, *kansi* lock, *pursi* båt:

Singularis.

Vokalst.:	vuote	kante	purte	
Kons. st.:	vuot	kant	pur	
<i>Nom.</i>	vuosi	kansi	pursi	§§ 70, 84.
<i>Gen.</i>	vuoden	kannen	purren	
<i>Ess.</i>	{ vuotena vuonna	{ kantena	purtena	§§ 75, 85
<i>Part.</i>	vuotta	kantta	purtta	§§ 75, 76.
<i>Illat.</i>	vuoteen	kanteen	purteen	

O. S. V.

Pluralis.

Stam:	vuosi	kansi	pursi	§§ 26, 84.
<i>Gen.</i>	{ 1 vuotten 2 vuosien	{ kantten kansien	{ purtten pursien	§§ 75, 77.

O. S. V.

§ 83. Konsonantstam hafva alla tvåstafviga *e*-stammar, i hvilka *e* föregås af *t*, *lt*, *nt*, *rt*, t. ex. *käsi* hand, *köysi* rep, *susi* varg, *uusi* ny, *vesi* vatten, *kuukausi* månad, *vuorokausi* dygn, *jülsi* safve, *ponsi* knopp, *hirsi* stock, *varsi* skaft o. a.

§ 84. Slutkonsonanten *t* öfvergår till *s* framför *i* i nominalstammar på *e*.

Und. *Tähti* stjärna, *lehti* blad, *neiti* jungfru.

§ 85. *T* i slutet af konsonantstammen assimileras med ändelsens *n* till långt *n*.

Flerstafviga stammar på *-kse*.

§ 86. Böjning af *jänis* hare:

<i>Singularis.</i>		<i>Pluralis.</i>	
St.	{ vok.: jänikse kons.: jänis	jäniksi	§ 26.
Nom.	jänis § 88.	jänikset	
Gen.	jäniksen	{ 1 jänisten §§ 75, 77. 2 jäniksien § 53.	
Ess.	jäniksenä	jäniksinä	
Part.	jänistä §§ 75, 76.	jäniksiä § 54.	

O. S. V.

Böj på samma sätt: *ilves* lodjur, *kysymys* fråga, *lupaus* löfte, *rakennus* byggning, *varis* kråka, *vastaus* svar m. fl.

§ 87. Hos flerstafviga stammar på *-kse* ändas konsonantstammen på *-s*.

§ 88. Hos flerstafviga stammar, som hafva konsonantstam, ändas äfven *nom. sing.* på konsonant.

Egenskaps-substantiv.

§ 89. Böjning af *kalleus* dyrbarhet:

<i>Singularis.</i>		<i>Pluralis.</i>	
St.	{ vok.: kalleute kons.: kalleut	kalleuksi	§§ 26, 90.
Nom.	kalleus §§ 88, 90.	kalleudet	
Gen.	kalleuden	{ 1 kalleutten §§ 75, 77. 2 kalleuksien § 53.	
Ess.	kalleutena	kalleuksina	
Part.	kalleutta §§ 75, 76.	kalleuksia § 54.	
Illat.	kalleuteen	kalleuksiin § 55.	

O. S. V.

Böj på samma sätt: *ahkeruus* flit, *hyvyys* godhet, *köyhyy*s fattigdom, *omaisuus* egendom, *rakkaus* kärlek, *rikkaus* rikedom, *valkeus* ljus, *vapaus* frihet, *velvollisuus* pligt m. fl.

På samma sätt böjas: *avain* (-me) nyckel, *höyhen* (-ne) fjäder, *joutsen* (-ne) svan, *luistin* (-me) skridsko, *morsian* (-me) brud, *sisar* (-re) syster, *tytär* (-ttäre) dotter o. a.

§ 92. I konsonantstammen har ofta inträffat konsonantförmildring.

Nomen på -nen.

§ 93. Böjning af *varpunen* sparf:

	<i>Singularis.</i>	<i>Pluralis.</i>
St. { vok.: varpuse § 94.		varpusi § 26.
{ kons.: varpus § 95.		
Nom.	varpunen	varpuset
Gen.	varpusen	{ 1 varpusten §§ 75, 77.
		{ 2 varpusien § 53.
Ess.	{ varpusena	varpusina
	{ varpusna § 75.	
Part.	varpusta §§ 75, 76.	varpusia § 54.

O. S. V.

På samma sätt böjas: *hevonen* häst, *ihminen* meniska, *iloinen* glad, *punainen* röd, *Suomalainen* finne, *vihollinen* fiende m. fl.

§ 94. I nomen på -nen ändas vokalstammen på -se.

§ 95. I nomen på -nen inträffar icke konsonantförmildring i konsonantstammen.

Nomen på -ut, -yt.

§ 96 Böjning af *lyhyt* kort:

<i>Singularis.</i>		<i>Pluralis.</i>	
St.	{ vok.: lyhye kons.: lyhyt	lyhyi	§ 26. Jfr. § 11.
Nom.	lyhyt § 88.	lyhyet	
Gen.	lyhyen	{ 1 lyhytten §§ 75, 77. 2 lyhyiden, -tten § 35.	
Ess.	{ lyhyenä lyhynnä §§ 75, 85.	lyhyinä	
Part.	lyhyttä §§ 75, 76.	lyhyitä § 36.	
Illat.	lyhyeen § 40.	lyhyihin § 37.	

O. S. V.

Böj på samma sätt: *olut* tunn, *pojut* (*gen.* poikuen)
liten gosse, *olut* öl m. fl.

Karitiva adjektiv.

§ 97. Böjning af *viaton* oskyldig:

<i>Singularis.</i>		<i>Pluralis.</i>	
St.	{ vok.: viattoma § 98. kons.: viaton §§ 98, 92.	viattomi	§ 98.
Nom.	viaton § 88.	viattomat	
Gen.	viattoman	{ 1 { viatonten } § 99. 2 viattomien § 53.	
Ess.	{ viattomana viatonna § 75.	viattomia	
Part.	viatonta §§ 75, 76.	viattomia § 54.	

O. S. V.

Böj på samma sätt: *hyödytön* onyttig, *isätön* faderlös, *kuolematon* odödlig, *mahdoton* omöjlig, *onneton* olycklig, *vältämätön* nödvändig o. a.

§ 98. Karitiva adjektivs vokalstam slutar på *-ttoma*, *-ttömä*, konsonantstam på *-ton*, *-tön* och pluralstam på *-ttomi*, *-ttömi*.

§ 99. Karitiva adjektiv bilda *gen. pl.* 1 både af vokal- och konsonantstammen.

Kontrakta nomen.

§ 100. Två och flerstaviga stammar på lång vokal kallas *kontrakta* 1. *sammandragna*.

§ 101. Böjning af *hammas* tand:

	<i>Singularis.</i>		<i>Pluralis.</i>
St.	{ vok.: hampaa § 100. kons.: hammas § 92.		hampai § 23.
Nom.	hammas § 88.		hampaat § 15 obs.
Gen.	hampaan § 15 obs.		{ 1 hammasten §§ 75, 77. 2 hampaiden, -tten § 35.
Ess.	{ hampaana hammasna § 75.		hampaina
Part.	hammasta §§ 75, 76.		hampaita § 36.
Iness.	hampaassa § 15 obs.		hampaissa § 15 obs.
Illat.	hampaaseen § 102.		hampaisiin § 102.

o. s. v.

På samma sätt böjas: *kirves* (-een) yxa, *kuningas* (-nkaan) konung, *lammas* (lampaan) får, *porras* (portaan) trappsteg, *ratas* (rattaan) hjul, *saapas* (saappaan) stöfvel, *seiväs* (seipään) stör, *taivas* (-aan) himmel, *tehdas* (tehtaan) fabrik, *uros* (-oon) hjälte, *varas* (varkaan) tjuf o. s. v.

§ 102. Ändelsen för *illat.* är i kontrakta nomen i *singularis*: *-seen*, i *pluralis*: *-siin*.

§ 103. Böjning af *ruis* råg:

<i>Singularis.</i>		<i>Pluralis.</i>
St.	{ vok.: rukii § 100. kons.: ruis § 92.	rukii § 104.
Nom.	ruis § 88.	rukiit § 15 obs.
Gen.	rukiin § 15 obs.	{ 1 ruisten §§ 75, 77. 2 rukiiden § 105.
Ess.	{ rukiina ruisna § 75.	rukiina
Part.	ruista §§ 75, 76.	rukiita § 106.
Iness.	rukiissa § 15 obs.	rukiissa § 15 obs.
Illat.	rukiiseen § 102.	rukiisiin § 102.

O. S. V.

Böj på samma sätt: *kallis* dyr, *kaunis* vacker, *valmis* färdig, *nauris* rofva m. fl.

§ 104. Om singularstammen lyktar med långt *i*, slutar äfven pluralstammen med långt *i*.

Anm. Stundom slutar pluralstammen med långt *ei*, om singularstammen slutar med långt *i*, t. ex. *kallis* dyrbar: sing. st. *kallii*, pl. st. *kallii* och *kallei*.

§ 105. Ändelsen för *gen. pl.* 2 är efter lång vokal *-den, -tten*.

§ 106. Ändelsen för *part. pl.* är efter lång vokal *-ta, -tii*.

§ 107. Böjning af *lähde'* källa, *kevät* l. *kevü'* vår:

<i>Singularis.</i>		
St.	{ vok.: lähtee kons.: lähde' § 92	kevää § 100. { kevät kevä'
Nom.	lähde'	{ kevät kevä' § 88.

<i>Gen.</i>	lähteen § 15 obs.	kevään
<i>Ess.</i>	lähteenä	keväänä
	lähdennä § 108.	kevännä §§ 108, 85.
<i>Part.</i>	lähdettä	kevättä § 108.
<i>Illat.</i>	lähteeseen	kevääseen § 102.

O. S. V.

Pluralis.

<i>Stam:</i>	lähtei	keväi § 23.
<i>Nom.</i>	lähteet § 15 obs.	kevääät
<i>Gen.</i>	{1 lähdetten	kevätten §§ 75, 77, 108.
	{2 lähteiden	keväiden § 35.
<i>Ess.</i>	lähteinä	keväinä.
<i>Part.</i>	lähteitä	keväitä § 36.
<i>Illat.</i>	lähteisiin	keväisiin § 102.

O. S. V.

Böj på samma sätt: *ase* vapen, *huone* hus, *kirje* bref, *lääke* (lääkkeen) medicin, *purje* segel, *rae* (rakeen) hagel, *säde* (säteen) stråle, *vene* båt o. a.

§ 108. Aspirationen öfvergår i *part. sing.* och *gen. pl. 1* framför *t* till *t* och i *ess. sing.* framför *n* till *n*.

§ 109. Böjning af *vapaa* fri:

<i>Singularis.</i>	<i>Pluralis.</i>
<i>Stam:</i> vapaa	vapai § 23.
<i>Gen.</i> vapaan § 15 obs.	{1 — § 42 obs.
	{2 vapaiden, -tten § 35.
<i>Part.</i> vapaata	vapaita § 36.
<i>Iness.</i> vapaassa § 15 obs.	vapaissa § 15 obs.
<i>Illat.</i> vapaaseen § 102.	vapaisiin § 102.

O. S. V.

På samma sätt böjas: *vakaa* trygg, *ehtoo* qväll, *leikkiu* skörd, *harmaa* grå, *tavuu* stafvelse och några andra ord.

Obs.! Dessa kontrakta sakna konsonantstam.

Komparation.

Komparativ.

<i>Heikko</i> svag	kompar. <i>heikoppi</i> svagare.
<i>Nuori</i> (-e) ung	” <i>nuorempi</i> yngre.
<i>Uusi</i> (-te) ny	” <i>uudempi</i> nyare.
<i>Iloinen</i> (-se) glad	” <i>iloisempi</i> gladare.
<i>Lyhyt</i> (-ye) kort	” <i>lyh(y)empi</i> kortare.
<i>Viaton</i> (-ttoma) oskyldig	” <i>viattomampi</i> oskyldigare.
<i>Rikas</i> (-kkaa) rik	” <i>rikkaampi</i> (§ 15 obs.) rikare.
<i>Vapaa</i> fri	” <i>vapaampi</i> (§ 15 obs.) friare.

§ 110. Komparativens *nom. sing.* slutar på *-mpi*, som fogas till positivens vokalstam.

§ 111. Böjning af *heikoppi* svagare:

<i>Singularis.</i>	<i>Pluralis.</i>
Stam: heikompä § 112.	heikoppi § 112.
<i>Nom.</i> heikoppi § 110.	heikommat
<i>Gen.</i> heikomman	{ 1 heikompain § 43.
	{ 2 heikompien § 53.
<i>Ess.</i> heikompana	heikompiina
<i>Part.</i> heikomppaa	heikompiä § 54.
<i>Illat.</i> heikomppaan	heikompiin § 55.

O. S. V.

§ 112. Komparativens singularstam ändas på *-mpä*, pluralstam på *-mpi*.

<i>Arka</i> skygg	kompar. <i>arempi</i>	} § 19.
<i>Märkä</i> vät	„ <i>märempi</i>	

§ 113. Framför komparativens ändelse förvandlas tvåstafviga ords korta slutvokaler *a*, *ä* till *e*.

§ 114. Oregelbundna komparativer:

<i>Hyvä</i> god	kompar. <i>parempi</i> bättre.
<i>Paljo</i> mycken	„ <i>enempi</i> mera.
<i>Pitkä</i> lång	„ <i>pitempi</i> längre.

Superlativ.

<i>Heikko</i> svag	superl. <i>heikoin</i> (§ 15) svagast.
<i>Arka</i> skygg	„ <i>arin</i> (§ 19) skyggast.
<i>Märkä</i> vät	„ <i>mürin</i> (§ 19) vätast.
<i>Vaikea</i> svår	„ <i>vaikein</i> (§ 15 obs.) svårast.
<i>Siisti</i> snygg	„ <i>siistin</i> snyggast.
<i>Uusi</i> (-te) ny	„ <i>uusin</i> (§ 84) nyast.
<i>Iloinen</i> (-se) glad	„ <i>iloisin</i> gladast.
<i>Lyhyt</i> -(ye) kort	„ <i>lyh(y)in</i> kortast.
<i>Viaton</i> (-ttoma) oskyldig	„ <i>viattomin</i> oskyldigast.
<i>Rikas</i> (-kkaa) rik	„ <i>rikkain</i> (§ 15 obs.) rikast.
<i>Kaunis</i> (-ii) vacker	„ <i>kauniin</i> vackrast.
<i>Vapaa</i> fri	„ <i>vapain</i> (§ 15 obs.) friast.

§ 115. Superlativens *nom. sing.* slutar på *-in*, som fogas till positivens vokalstam.

§ 116. Framför superlativens ändelse bortfalla de korta slutvokalerna *a*, *ä*, *e*, *i* och långa vokaler förkortas.

Anm. Slutvokalen *i*, såväl den korta som den långa, kan framför superlativens *i* äfven förvandlas till *e*, t. ex. *siisti*: *siistin* l. *siistein*, *kaunis* (-ii): *kauniin* l. *kaunein*.

§ 117. Böjning af *rikkain* rikast:

<i>Singularis.</i>			<i>Pluralis.</i>
St.	{ vok.: rikkaimpa kons.: rikkain		rikkaimpi
Nom.	rikkain § 88.		rikkaimmat
Gen.	rikkaimman	{ 1 { rikkainten rikkaimpain } § 119.	
Ess.	{ rikkaimpana rikkainna § 75.	2 rikkaimpien	rikkaimpina
Part.	rikkainta		rikkaimpia

O. S. V.

§ 118. Superlativens vokalstam slutar med *-impa*, *impä*, konsonantstam med *-in* och pluralstam med *-impi*.

§ 119. Superlativens *gen. pl. 1* bildas både från vokal- och konsonantstammen. Jfr. § 99.

§ 120. Oregelbundna superlativ:

<i>Hyvä</i> god	superl. <i>parhain</i> l. <i>paras</i> (-rhaan) bäst.
<i>Paljo</i> mycken	„ <i>enin</i> mest.
<i>Pitkä</i> lång	„ <i>pisin</i> längst.

Räkneorden.

§ 121. De enkla grundtalen.

1. Yksi		7. Seitsemän
2. Kaksi		8. Kahdeksan
3. Kolme		9. Yhdeksän
4. Neljä		10. Kymmenen
5. Viisi		100. Sata
6. Kuusi		1000. Tuhat l. tuhammen.

§ 122. Böjning af *yksi*, *kaksi*, *viisi*, *kymmenen* och *tuhat* l. *tuhannen*:

Singularis.

Vokalst.:	yhte	kahte	viite	kymmene	tuhante
Kons. st.:	yh	kah	viit	kymmen	tuhat
<i>Nom.</i>	yksi	kaksi	viisi	kymmenen	{ tuhat tuhannen
<i>Gen.</i>	yhden	kahden	viiden	kymmenen	tuhannen
<i>Ack.</i>	yhden	kaksi	viisi	kymmenen	{ tuhat tuhannen
<i>Ess.</i>	yhtenä	kahtena	viitenä	{ kymmenenä kymmennä	tuhantena
<i>Part.</i>	yhtä	kahta	viittä	kymmentä	tuhatta
<i>Illat.</i>	yhteen	kahteen	viiteen	kymmeneen	tuhanteen

O. S. V.

Pluralis.

Stam:	yksi *)	kaksi *)	viisi *)	kymmeni	tuhansi *)
<i>Gen.</i>	{ 1 yhten 2 yksien	{ kahten kaksien	{ viitten viisien	{ kymmenten kymmenien	{ tuhatten tuhansien

O. S. V.

§ 123. Grundtalen hafva i *nom.* och *ack. sing.* samma form.

Und. Det enkla *yksi* heter i *ack. sing. yhden*.

§ 124. *Kolme* (*gen.* kolmen, *ack.* kolme, *part.* kolmea, *pl. gen.* kolmein l. kolmien o. s. v.), *neljä* (*ack.* neljä, *part.* neljää, *pl. gen.* neljain l. nelien o. s. v.), *kuusi* (kuuden, kuuteen, kuutten l. kuusien), *seitsemän*, *kahdeksan*, *yhdeksän* (*part.* seitsemää, kahdeksaa, yhdeksää, *pl. gen.* seitsemäin l. -mien, kahdeksain l. -ksien, yhdeksäin l. -ksien o. s. v.), *sata* (sadan, satain l. satojen).

*) § 84.

§ 125. De enkla ordningstalen.

1. Ensimmäinen	7. Seitsemäs
2. Toinen	8. Kahdeksas
3. Kolmas	9. Yhdeksäs
4. Neljäs	10. Kymmenes
5. Viides	100. Sadas
6. Kuudes	1000. Tuhannes.

§ 126. De enkla ordningstalen ändas i *nom. sing.* på *-s*, som fogas till de motsvarande enkla grundtalens vokalstam.

Und. Ensimmäinen och toinen.

Obs.! Kolmas i st. f. kolmes.

§ 127. Böjning af ett ordningstal:

	<i>Singularis.</i>	<i>Pluralis.</i>
St.	{ vok.: sadante kons.: sadat	sadansi § 84.
<i>Nom.</i>	sadas § 88.	sadannet
<i>Gen.</i>	sadannen	{ 1 sadatten 2 sadansien
<i>Part.</i>	sadatta	sadansia
<i>Illat.</i>	sadanteen	sadansiin

O. S. V.

§ 128. Ordningstalens vokalstam ändas på *-nte*, konsonantstam på *-t* och pluralstam på *-nsi*.

Anm. *Ensimmäinen* och *toinen* böjas som ord på *-nen* (§ 93).

§ 129. De jämna tio-, hundra- och tusentalen.

	Grundtal.	Ordningstal.
20.	Kaksikymmentä	Kahdeskymmenes
30.	Kolmekymmentä	Kolmaskymmenes
40.	Neljäkymmentä	Neljäskymmenes

50. Viisikymmentä	Viideskymmenes
60. Kuusikymmentä	Kuudeskymmenes
70. Seitsemänkymmentä	Seitsemäskymmenes
80. Kahdeksankymmentä	Kahdeksaskymmenes
90. Yhdeksänkymmentä	Yhdeksäskymmenes
200. Kaksisataa	Kahdessadas
o. s. v.	o. s. v.
2000. Kaksituhatta	Kahdestuhannes
o. s. v.	o. s. v.

§ 130. Böjning af *kaksikymmentü* och *kahdeskymmenes*:

Singularis.

<i>Nom.</i>	kaksikymmentä	kahdeskymmenes
<i>Gen.</i>	kahdenkymmenen	kahdennenkymmenennen
<i>Ack.</i>	kaksikymmentä	kahdennenkymmenennen
<i>Ess.</i>	kahtenkymmenenä	kahdentenkymmenentenä
<i>Part.</i>	kahtakymmentä	kahdettakymmenettä
<i>Illat.</i>	kahteenkymmeneen	kahdenteenkymmenenteen

o. s. v.

Pluralis.

<i>Nom.</i>	kahdetkymmenet	kahdennetkymmenennet
<i>Gen.</i>	1 kahtenkymmenten	kahdettenkymmenetten
	2 kaksienkymmenien	kahdensienkymmenensien

o. s. v.

På samma sätt böjas de öfriga jämna tio-, hundra- och tusentalen.

§ 131. De jämna tio-, hundra- och tusentalen erhållas sålunda, att det mindre talet ställes såsom attribut till det större, utom i grundtalens nom. och ack. sing., där det större talet står i part. sing.

§ 132. Talen mellan de jämna tiotalen.

Grundtal.	Ordningstal.
11. Yksitoista	Yhdestoista
12. Kaksitoista	Kahdestoista
13. Kolmetoista	Kolmastoista
14. Neljätoista	Neljästoista
15. Viisitoista	Viidestoista
16. Kuusitoista	Kuudestoista
17. Seitsemäntoista	Seitsemästoista
18. Kahdeksantoista	Kahdeksastoista
19. Yhdeksäntoista	Yhdeksästoista
21. Yksikolmatta l. kaksikymmentä-yksi	Yhdeskolmatta l. kahdeskymmenes-yhdes l. ensimmäinen
22. Kaksikolmatta l. kaksikymmentä-kaksi	Kahdeskolmatta l. kahdeskymmenes-kahdes l. toinen
31. Yksineljättä l. kolmekymmentä-yksi	Yhdesneljättä l. kolmaskymmenes-yhdes l. ensimmäinen.
42. Kaksiviidettä l. neljäkymmentä-kaksi	Kahdesviidettä l. neljäskymmenes-kahdes l. toinen
53. Kolmekuudetta l. viisikymmentä-kolme	Kolmaskuudetta l. viideskymmenes-kolmas
64. Neljäseitsemättä l. kuusikymmentä-neljä	Neljäseitsemättä l. kuudeskymmenes-neljäs
75. Viisikahdeksatta l. seitsemänkymmentä-viisi	Viideskahdeksatta l. seitsemäskymmenes-viides
86. Kuusiyhdeksättä l. kahdeksankymmentä-kuusi	Kuudesyhdeksättä l. kahdeksaskymmenes-kuudes
97. Seitsemänkymmenettä l. yhdeksänkymmentä-seitsemän	Seitsemäskymmenettä l. yhdeksäskymmenes-seitsemäs

§ 133. Talen mellan de jämna tiotalen uttryckas sålunda: först ställes enheten (i grundtalen ett grundtal och i ordningstalen ett ordningstal) och därefter följer ett ordningstal i part. sing., som angifver det närmast följande tiotalet.

§ 134. Talen ifrån 20 framåt pläga äfven uttryckas sålunda, att det jämna tiotalet nämnes först och sedan enheten.

§ 135. Böjning af *kaksikolmatta* och *kahdeskolmatta*:

Singularis.

<i>Gen.</i>	kahdenkolmatta	kahdennekolmatta
<i>Ack.</i>	kaksikolmatta	kahdennekolmatta
<i>Part.</i>	kahtakolmatta	kahdettakolmatta

O. S. V.

§ 136. Om i talen mellan de jämna tiotalen enheten står först, böjes blott enhetstalet.

§ 137. Böjning af *kolmekymmëntäviisi* och *kolmas-kymmenesviides*:

Singularis.

<i>Gen.</i>	kolmenkymmenen-viiden	kolmannenkymmenennen-viidennen
<i>Ack.</i>	kolmekymmëntä-viisi	kolmannenkymmenennen-viidennen
<i>Part.</i>	kolmeakymmëntä-viittä	kolmattakymmenettä-viidettä

O. S. V.

§ 138. Om i talen mellan de jämna tiotalen tiotalet nämnes först, böjas såväl tio- som enhetstalen.

Anm. Emedan böjningen af alla ord i ett ordningstal mellan de jämna tiotalen blir alltför tung, återgifves tiotalet ofta med motsvarande grundtal, t. ex. *yhdeksällekymmenelle-seitsemännelle* i st. f. *yhdeksännellekymmenenelle-seitsemännelle*.

§ 139. I sammansatta tal heter *yksi* i *ack. sing.* yksi i. st. f. yhden, t. ex. *yksitoista: ack. sing.* yksitoista, *yksikolmatta: yksikolmatta*, *kaksikymmëntäyksi: kaksikymmëntä-yksi* o. s. v.

§ 140. Talen mellan de jämna hundra- och tusentalen.

Grundtal.	Ordningstal.
101. Sata yksi (sadan l. sata yhden)	Sata yhdes (sata yhdennen)
102. Sata kaksi (sadan l. sata kahden)	Sata kahdes (sata kahden-
111. Sata yksitoista (sadan l. sata yhdentoista)	nen) Sata yhdestoista (sata yh-
120. Sata kaksikymmentä (sadan l. sata kahden-	dennentoista) Sata kahdeskymmenes (sata
121. Sata kaksikymmentä-	kahdennenkymmenenen) Sata kahdeskymmenes-yhdes
yksi (sadan l. sata kah-	l. ensimmäinen (sata kah-
denkymmenen-yhden l.	dennenkymmenenen-yh-
sata kaksikymmentä-	dennen l. ensimmäisen) l.
yhden)	sata kaksikymmentä yh-
201. Kaksisataa yksi (kah-	des sataa yhdes (kahden-
densadan l. kaksisataa	nensadannen yhdennen) l.
yhden)	kaksisataa yhdes (kaksi-
372. Kolmesataa seitsemän-	sataa yhdennen). Kolmassadas seitsemäskym-
kymmentä-kaksi (kol-	menes-kahdes (kolmannen-
mensadan seitsemän-	sadannen seitsemän-
kymmenen-kahden l.	kymmenenen-kahdennen)
kolmesataa seitsemän-	l. kolmesataa seitsemän-
kymmenen-kahden l.	kymmentä-kahdes (kolme-
kolmesataa seitsemän-	sataa seitsemänkymmen-
kymmentä-kahden)	tä-kahdennen)
1001. Tuhat yksi (tuhannen	Tuhat yhdes (tuhat yhden-
l. tuhat yhden)	nen).
1111. Tuhat sata yksitoista	Tuhat sata yhdestoista (tu-
(tuhannen sadan l. tu-	hat sata yhdennentoista)
hat sata yhdentoista)	

5643. Viisituhatta kuusisataa neljäkymmentäkolme (viidentuhannen kuudensadan neljäkymmenen-kolmen l. viisituhatta kuusisataa neljäkymmenen-l. neljäkymmentäkolmen)	Viidestuhannes kuudessadasneljäskymmenes kolmas (viidennentuhannen kuudennensadannen neljännenkymmenennen-kolmannen) l. viisituhatta kuusisataa neljäkymmentäkolmas (viisituhatta kuusisataa neljäkymmentäkolmannen).

O. S. V.

§ 141. I talen mellan de jämna hundra- och tusentalen sätts främst de räkneord, som angifva hundra- l. tusentalen.

Anm. Emedan böjningen af alla ord i talen mellan de jämna hundra- och tusentalen ofta blir alltför tung, böjes såväl i grund- som i ordningstal vanligen blott den sista leden och alla de öfriga sammansättningslederna uttryckas med nom. sing. af grundtal. *Sata* och *tuhatt*, brukade i ordningstal i st. f. *sadas* och *tuhannes*, böjas aldrig.

Återblick på deklinationen.

§ 142. Konsonantstam hafva följande nomen:

1) tvåstafviga *e*-stammar, i hvilka *e* föregås af *h*, *l*, *n*, *r*, *s*, *t*, *lt*, *nt*, *rt*, t. ex. *riihi*: *riihtä*, *riihten*; *kieli*: *kieltä*, *kielten*; *pieni*: *piennä*, *pientä*, *pienten*; *suuri*: *suurta*, *suurten*; *kuusi*: *kuusta*, *kuusten*; *vuosi*: *vuonna*, *vuotta*, *vuotten*; *jälsi*: *jälttä*, *jältten*; *kansi*: *kantta*, *kantten*; *virsi*: *virttä*, *virtten*.

2) alla flerstafviga *e*-stammar, t. ex. (jänikse) *jänis*: *jänistä*, *jänisten*; (kalleute) *kalleus*: *kalleutta*, *kalleutten*;

(taipale) *taival: taivalta, taivalten*; (sydäme) *sydän: sydäntä, sydänten*; (sisare) *sisar: sisarta, sisarten*; (varpuse) *varpunen: varpusta, varpusten*; (lyhye) *lyhyt: lyhyttä, lyhytten*; (kolmante) *kolmas: kolmanna, kolmatta, kolmatten*.

3) karitiva adjektiv och superlativ, t. ex. *onneton: onnetonna, onnetonta, onnetonten*; *suurin: suurinna, suurinta, suurinten*.

4) kontrakta nomen, t. ex. *hammas: hammasna, hammassta, hammasten*; *lähde: lähdetty, lähdetten*; *kevät: kevättä, kevätten*.

Und. Några kontrakta sakna konsonantstam. Se § 109.

§ 143. I nomen, som ej hafva konsonantstam, är *nom. sing.* lik vokalstammen, t. ex. *maa, talo, poika, tärkeä* o. s. v.

Und. 1) Tvåstafviga *e*-stammar ändas i *nom. sing.* på *i*, t. ex. vokalst. *kurke: nom. sing. kurki, jöke: joki, talve: talvi* o. s. v. Se § 70.

2) Komparativen ändas i *nom. sing.* på *-mpi*, men dess stam slutar med *-mpa, -mpä*, t. ex. vokalst. *heikompa: nom. sing. heikompi; märempä: märempi* o. s. v. Se § 111.

3) Räkneorden *seitsemän* sju, *kahdeksan* åtta, *yhdeksän* nio.

§ 144. I nomen, som hafva konsonantstam, är *nom. sing.* lik konsonantstammen, t. ex. *jänis, sisar, kannel, sydän, manner, onneton, hammas, lähde, kevät, suurin* o. s. v.

Und. 1) Tvåstafviga *e*-stammar ändas i *nom. sing.* på *i*, t. ex. *nom. sing. pieni: kons. st. pien, lapsi: las, veitsi: veis, liemi: lien, vuosi: vuot, kansi: kant, virsi: virt.* Se § 70.

2) I nomen på *-nen* ändas *kons. st.* på *s*, t. ex. *varpunen: kons. st. varpus* o. s. v. Se § 93.

3) Egenskapssubstantivens *nom. sing.* ändas på *-us, -ys*, men *kons. st.* på *-ut, -yt*, t. ex. *kalleus: kons. st. kalleut* o. a. Se § 90.

4) Ordningstalens nom. sing. ändas på *-s*, kons. st. på *-t*, t. ex. *kolmas*: kons. st. *kolmat* m. fl. Se § 128.

5) Nominativerna *kymmenen* tio och *tuhannen* tusen. Se § 122.

§ 145. Ändelsen för *part. sing.* är: 1) efter lång vokal, diftong och konsonant *-ta*, *-tä*, 2) efter kort vokal *-a*, *-ä*.

Ex. 1) *maa*: *maata*, *työ*: *työtä*, *vuori*: *vuorta*, *lapsi*: *lasta*, *veitsi*: *veistä*, *yksi*: *yhtä*, *lumi*: *lunta*, *vuosi*: *vuotta*, *kansi*: *kantta*, *pursi*: *purta*, *jünis*: *jünistä*, *vanhuus*: *vanhuutta*, *sydän*: *sydäntä*, *varpunen*: *varpusta*, *viaton*: *viatonta*, *hammas*: *hammasta*, *lähde*: *lähdettä*, *kevä* 1. *kevä*: *kevättä*, *heikoin*: *heikointa*, *kolmas*: *kolmatta*; 2) *pelto*: *peltoa*, *syksy*: *syksyä*, *poika*: *poikaa*, *kylä*: *kylää*, *pappi*: *pappia*, *kurki*: *kurkea*, *parempi*: *parempaa* o. s. v.

Ann. I nomen, som hafva konsonantstam, bildas *part. sing.* från denna.

§ 146. Ändelsen för *illat. sing.* är: 1) efter kort vokal: *vokalförlängning* och *n*, 2) hos enstaviga ord *-h-n* med den vokal emellan, som närmast föregår *h*, samt 3) hos kontrakta nomen *-seen*.

Ex. 1) *talo*: *taloon*, *harava*: *haravaan*, *suvi*: *suveen*, *jünis*: *jünikseen*, *varpunen*: *varpuseen*, *kalleus*: *kalleuteen*, *vuosi*: *vuoteen*, *virsi*: *virteen*, *manner*: *mantereen*, *viaton*: *viattomaan*; 2) *maa*: *maahan*, *tie*: *tiehen*; 3) *hammas*: *hampaaseen*, *lähde*: *lähteeseen*, *vapaa*: *vapaaseen*.

§ 147. Ändelsen för *gen. pl.* 1 är: 1) efter konsonant *-ten*, 2) efter kort vokal *-en*, hvars *e* förvandlas, utom efter *i*, till *i* och sammandrages med ordstammens slutvokal till en lång diftong på *i*.

Ex. 1) *vuori*: *vuorten*, *kypsi*: *kysten*, *veitsi*: *veisten*, *liemi*: *lienten*, *vuosi*: *vuotten*, *hirsi*: *hirtten*, *kansi*: *kantten*, *vastaus*: *vastausten*, *kalleus*: *kalleutten*, *jäsen*: *jäsenten*, *hevon*: *hevosten*, *saapas*: *saapasten*, *vene*: *venetten*, *kevä*: *kevätten*, *kolmas*: *kolmatten*; 2) *talo*: (talo-en) *taloin*, *poika*:

(poika-en) *poikain*, *harava*: (harava-en) *haravain*, *kurki*: (kurke-en) *kurkein* samt *pappi*: *pappien*, *kaupunki*: *kaupunkien* o. s. v.

Obs! *Gen. pl. 1* bildas från singularstammen.

Anm. 1. I nomen, som hafva konsonantstam, bildas *gen. pl. 1* från denna; men karitiva adjektiv och superlativ kunna dock bilda *gen. pl. 1* både från vokal- och konsonantstammen, t. ex. *viaton*: *viattomain* och *viatonten*, *suurin*: *suurimpain* och *suurinten*.

Anm. 2. Då *gen. pl. 1* bildas från vokalstammen, inträffar icke förmildring af stammens slutkonsonant, emedan diftongen blir lång, t. ex. *poika*: *poikain*, *tyttö*: *tyttöin*, *aurinko*: *aurinkoin* o. s. v.

Anm. 3. *Gen. pl. 1* finnes icke af nomen på lång vokal l. diftong. Se böjningen af *maa*, *suo*, *työ*, *tie* och *koi* sid 11 samt *vapaa* § 109.

§ 148. Ändelsen för *gen. pl. 2* är: 1) efter lång vokal och lång diftong *-den* och *-tten*, 2) efter kort vokal *-en*, 3) efter kort diftong i tvåstafviga ord *-en* samt 4) efter kort diftong i flerstafviga ord såväl *-en* som *-den* och *-tten*.

Ex. 1) *ruis*: *rukiiden* o. *-tten*, *kallis*: *kalliiden* o. *-tten*, *maa*: *maiden* o. *-tten*, *suo*: *soiden* o. *-tten*, *työ*: *töiden* o. *-tten*, *tie*: *teiden* o. *-tten*, *koi*: *koiden* o. *-tten*, *tärkeä*: *tärkeiden* o. *-tten*, *kuningas*: *kuninkaiden* o. *-tten*, *lähde*: *lähteiden* o. *-tten*, *vapaa*: *vapaiden* o. *-tten*; 2) *poika*: *poikien*, *isäntä*: *isäntien*, *viljava*: *viljavien*, *kurki*: *kurkien*, *lapsi*: *lapsien*, *vuosi*: *vuosien*, *kalleus*: *kalleuksien*, *sydän*: *sydämiän*, *varpunen*: *varpusien*, *viaton*: *viattomien*, *kovempi*: *kovempien*, *kovin*: *kovimpien*, *kolmas*: *kolmansien*; 3) *tyttö*: (*tyttöi*-en) *tyttöjen*, *pelto*: (*peltoi*-en) *peltojen*; 4) *aurinko*: (*aurinkoi*-en) *aurinkojen* o. *auringoiden*, *-tten*, *leiviskä*: *leivisköjen* o. *leivisköiden*, *-tten*, *perintö*: *perintöjen* o. *perinnöiden*, *-tten* o. s. v.

Anm. I *i*-stammar sammandrages *eje* i *gen. pl.* 2 till en lång diftong *ei*, t. ex. *pappi*: (pappei-en, pappejen) *pappein*, *kaupunki*: (kaupunkei-en, kaupunkejen) *kaupunkein*.

§ 149. Ändelsen för *part. pl.* är: 1) efter lång vokal och lång diftong *-ta*, *-tä*, 2) efter kort vokal *-a*, *-ä*, 3) efter kort diftong i tvåstafviga ord *-a*, *-ä*, samt 4) efter kort diftong i flerstafviga ord både *-a*, *-ä* och *-ta*, *-tä*.

Ex. 1) *ruis*: *rukiita*, *kaunis*: *kauniita*, *maa*: *maita*, *työ*: *töitä*, *porstua*: *porstuita*, *korkea*: *korkeita*, *lammas*: *lampaita*, *säde*: *säteitä*; 2) *poika*: *poikia*, *pyhä*: *pyhiä*, *sanoma*: *sanomia*; 3) *tyttö*: (tyttöi-ä) *tyttöjä*, *kirja*: (kirjoi-a) *kirjoja*; 4) *perintö*: (perintöi-ä) *perintöjä* o. *perinnöitä*, *harakka*: *harakkoja*, *harakoita*; *kaupunki*: *kaupunkeja*, *kaupungeita*.

§ 150. Ändelsen för *illat. pl.* är: 1) efter kort vokal: *vokalförlängning* och *n*, 2) hos kontrakta *-siin* samt 3) eljes efter diftong *-hin*.

Ex. 1) *poika*: *poiki-in*, *hyvä*: *hyvi-in*, *kurki*: *kurkiin*, *pieni*: *pieniin*, *varpunen*: *varpusiin*, *kalleus*: *kalleuksiin*, *suurempi*: *suurempiin*, *kolmas*: *kolmansiin*; 2) *hammas*: *hampaisiin*, *kirje*: *kirjeisiin*, *vapaa*: *vapaisiin*; 3) *maa*: *maihiin*, *talo*: *taloihin*, *harakka*: *harakkoihin*.

Pronomen.

§ 151. Personliga pronomen äro: för 1 pers. sing. *minä* jag, 2 pers. *sinä* du, 3 pers. *hän* han, hon; *pl.* 1 pers. *me* vi, 2 pers. *te* I, Ni, 3 pers. *he* de. De äro alla substantiva.

	<i>Singularis.</i>			<i>Pluralis.</i>		
Stam:	minu	sinu	häne	mei	tei	hei
<i>Nom.</i>	<i>minä</i>	<i>sinä</i>	<i>hän</i>	<i>me</i>	<i>te</i>	<i>he</i>
<i>Gen.</i>	minun	sinun	hänen	meidän	teidän	heidän
<i>Ack.</i>	minun	sinun	hänen	meidän	teidän	heidän
	minut	sinut	hänet	meidät	teidät	heidät
	minä	sinä	hän	me	te	he
<i>Part.</i>	minua	sinua	häntä	meitä	teitä	heitä
<i>Illat.</i>	minuun	sinuun	häneen	meihin	teihin	heihin

O. S. V.

Instruktiv och komitativ saknas.

§ 152. **Possessivsuffixen** vidhängas substantiv och postpositioner antingen i förening med eller utan genetiven af personliga pronomen. De äro: för 1 pers. sing. *-ni*, 2 pers. *-si*, 3 pers. *-nsa*, *-nsä*; *pl.* 1 pers. *-mme*, 2 pers. *-nne*, 3 pers. *-nsa*, *-nsä*, t. ex. (*minun*) *kirjani* min bok, (*sinun*) *kirjasi* din bok, *hänen kirjansa* hans l. hennes bok, (*meidän*) *kirjamme* vår bok, (*teidän*) *kirjanne* eders bok, *heidän kirjansa* deras bok, *kirjansa* sin bok, (*minun*) *kanssani* med mig, *hänen l. heidän vieressänsä* bredvid dem; *hän käskee minua luoksensa* han bjuder mig till sig.

Anm. Såsom possessivsuffix för 3 pers. begagnas äfven (utom i nom. sing.): *vokalförlängning* och *n*, t. ex. *hänen l. heidän kirjassansa l. kirjassaan*, *kirjojansa l. kirjojaan* o. s. v.

§ 153. Böjning af *kansi* (lock) med possessivsuffix:*Singularis.*

<i>Nom.</i>	kanteni	§ 154 a.	kantensa	§ 154 a, d.
<i>Gen.</i>	kanteni	§ 154 c.	kantensa	§ 154 c, d.
<i>Ack.</i>	kanteni	§ 154 c.	kantensa	§ 154 c, d.
<i>Instr.</i>	kanteni	§ 154 c.	kantensa	§ 154 c, d.
<i>Part.</i>	kanttani		kanttansa	(§ 154 d) l. -ttaan.

Transl. kannekseni § 154 b. kanneksensa l. -kseen § 154 b.

Iness. kannessani kannessansa l. -ssaan

Illat. kanteeni § 154 c. kanteensa § 154 c.

O. S. V.

Pluralis.

Nom. kanteni § 154 c. kantensa § 154 c, d.

Gen. {1 kantteni § 154 c. kanttensa § 154 c.

{2 kansieni § 154 c. kansiensä § 154 c.

Ack. kanteni § 154 c. kantensa § 154 c, d.

Part. kansiani kansiansa l. -siaan.

Transl. kansiksieni § 154 b. kansiksensa l. -kseen § 154 b.

Illat. kansiiini § 154 c. kansiiinsa § 154 c.

O. S. V.

§ 154. Vid possessivsuffixens fogande bör märkas:

a) I st. f. nom. sing. brukas ordets vokalstam, t. ex. *kanteni* i st. f. *kansini*.

b) Translativens ändelse före possessivsuffix är *-kse*, t. ex. *kannekseni*.

c) Framför possessivsuffix bortfaller ordets slutkonsonant, t. ex. (kanteen-mme) *kanteemme*.

d) Possessivsuffix verkar icke konsonantförmildring, utan upphäver tvärtom densamma, t. ex. nom. *kantensa* (ej: *kannensa*), gen. (kannen-nsa, *kannensa*) *kantensa*.

§ 155. Såsom **reflexivt pronomen** brukas *itse* med possessivsuffix. Det reflexiva *itse* är substantivt.

Singularis.

<i>Nom.</i>		saknas			
<i>Gen.</i>	<i>itseni,</i>	<i>-si,</i>	<i>-nsä</i>	min, din,	sin (egen)
<i>Ack.</i>	<i>itseni,</i>	<i>-si,</i>	<i>-nsä</i>	mig, dig,	sig (själf)
<i>Part.</i>	<i>itseäini,</i>	<i>-si,</i>	<i>-nsä</i>	mig, dig,	sig (själf)
<i>Iness.</i>	<i>itsessäini,</i>	<i>-si,</i>	<i>-nsä</i>	i mig, dig,	sig (själf)

O. S. V.

Pluralis.

Nom.		saknas	
Gen.	<i>itsemmē,</i>	<i>-nne,</i>	<i>-nsä</i> vår, Eder, sin (egen)
Ack.	<i>itsemmē,</i>	<i>-nne,</i>	<i>-nsä</i> oss, Eder, sig (själfva)
Part.	<i>itseümme,</i>	<i>-nne,</i>	<i>-nsä</i> oss, Eder, sig (själfva)

O. S. V.

Ann. 1. Genetiven af reflexivpronomet begagnas blott med några postpositioner, t. ex. *sen teen itseni tühden* det gör jag för min egen skull; *teet itsesi tühden* du gör för din (egen) skull o. s. v. Men eljes begagnas i stället för gen. af reflexivpronomet i allmänhet vid postpositioner och alltid vid substantiv possessivsuffixen reflexivt, t. ex. *hän käskee luoksensa* (i st. f. itsensä luoksi) han bjuder till sig; *minä myyn kirjani* (i st. f. itseni kirjan) jag säljer min bok; *hän myy kirjansa* (i st. f. itsensä kirjan) han säljer sin bok; *he lukevat kirjojansa* de läsa sina böcker.

Obs! *Sin, sitt, sina* motsvaras därför af 3 pers. possessivsuffix i finskan.

Ann. 2. *Itse* saknar pluralstam.

§ 156. Som reciprokt pronomen brukas ordet *toinen*, antingen ensamt och böjdt i pluralis med suffix, eller upprepadt i singularis, först i nominativ utan suffix och därefter böjdt med suffix, t. ex. *Me rakastamme toisiamme* l. *toinen toistamme* vi älska hvarandra. *Te löydätte aina vikoja toisistanne* l. *toinen toisestanne* I hitten alltid fel hos hvarandra. *Pojat puhuivat kaikki toisillensa* l. *toinen toisellensa* gossarna berättade allt för hvarandra.

§ 157. Demonstrativpronomen äro: *tämä* den (det) här, *tuo* den (det) där, *se* den, det (*pl. nämä(t), nuo(t), ne*) samt *itse* själf.

<i>Singularis.</i>				<i>Pluralis.</i>		
<i>Nom.</i>	<i>tämä</i>	<i>tuo</i>	<i>se</i>	<i>nämä(t)</i>	<i>nuo(t)</i>	<i>ne</i>
<i>Gen.</i>	<i>tämän</i>	<i>tuon</i>	<i>sen</i>	}	<i>näiden</i>	<i>noiden</i>
					<i>näitten</i>	<i>noitten</i>
<i>Ess.</i>	<i>tänä</i>	<i>tuona</i>	<i>sinä</i>	<i>näinä</i>	<i>noina</i>	<i>niinä</i>
<i>Part.</i>	<i>tätä</i>	<i>tuota</i>	<i>sitä</i>	<i>näitä</i>	<i>noita</i>	<i>niitä</i>
<i>Transl.</i>	<i>täksi</i>	<i>tuoksi</i>	<i>siksi</i>	<i>näiksi</i>	<i>noiksi</i>	<i>niiksi</i>
<i>Iness.</i>	<i>tässä</i>	<i>tuossa</i>	<i>siinä</i>	<i>näissä</i>	<i>noissa</i>	<i>niissä</i>
<i>Elat.</i>	<i>tästä</i>	<i>tuosta</i>	<i>siitä</i>	<i>näistä</i>	<i>noista</i>	<i>niistä</i>
<i>Illat.</i>	<i>tähän</i>	<i>tuohon</i>	<i>siihen</i>	<i>näihin</i>	<i>noihin</i>	<i>niihin</i>
<i>Adess.</i>	<i>tällä</i>	<i>tuolla</i>	<i>sillä</i>	<i>näillä</i>	<i>noilla</i>	<i>niillä</i>

O. S. V.

§ 158. Det demonstrativa *itse* hänför sig till ett substantiv och är oböjligt, om det står framför sitt hufvudord, men böjes, om det står efter detsamma, t. ex. *itse kuningas* l. *kuninkaas* till och med l. själfva konungen l. konungarna, *itse herralle* l. *herroille* åt själfva herren l. herrarne, *herralle itselle* åt herren själf, *herroilta itseltä* af herrarne själfva o. s. v.

Ann. 1. Då *itse* står efter sitt hufvudord, får det ofta äfven suffix. t. ex. *teille itselle* l. *itsellenne* åt Er själf l. själfva, *heillä ei ole itselläkään* l. *itselläänkään* de hafva icke ens själfva.

Ann. 2. Efter *ackusativ* plägar det demonstrativa *itse* vara oböjligt, t. ex. *minä tunnen isän itse* jag känner fadern själf.

§ 159. Interrogativpronomen äro: *kuka*, *ken* hvem, *mikä* hvilken, hvilket, hvad, *kumpi* (-mman, -mpain, -mpi-) hvilckendera:

<i>Singularis.</i>			<i>Pluralis.</i>	
<i>Nom.</i>	<i>kuka</i> l. <i>ken</i>	<i>mikä</i>	<i>kutka</i> l. <i>ketkä</i>	<i>mitkä</i>
<i>Gen.</i>	<i>kenen</i>	<i>minkä</i>	}	<i>minkä</i>
			<i>keitten</i>	

<i>Ess.</i>	kenenä l. <i>kenä</i>	minä	keinä	minä
<i>Part.</i>	<i>ketä</i>	mitä	keitä	mitä
<i>Illat.</i>	keneen l. <i>kehen</i>	mihin	keihin	mihin
<i>Adess.</i>	kenellä l. <i>kellä</i>	millä	keillä	millä

O. S. V.

Anm. Af *kuka* brukas vanligen blott nom. *kuka* och *kutka*. *Kuka* och *ken* äro substantiva, de öfriga både substantiva och adjektiva.

§ 160. **Relativpronomen** är *joka* hvilken, hvilket, som.

Stam: *jo*; *-ka* vidhänges, om formen eljes blefve enstafvig. Alltså: *gen.* *jonka*, *ess.* *jona*, *part.* *jota*, *iness.* *jossa*, *illat.* *johon*; *pl. nom.* *jotka*, *gen.* *joiden* l. *joitten*, *part.* *joita* o. s. v.

Relativpronomet är både substantivt och adjektivt.

§ 161. **Indefinita pronomen** (substantiva och adjektiva):

a) Bildade af interrogativa eller relativa pronomen:

1) *Joku* (jonkun, jossakussa, jotkut o. s. v.) någon, *jompikumpi* (jommankumman) någondera.

2) *Jokin* (jonkin, jota(k)in, jossa(k)in, johonkin o. s. v.) någon, *kukin* (kunkin, kutakin o. s. v.) hvar och en, *kumpikin* (kummankin, kumpaakin o. s. v.) och *kumpainenkin* (kumpaisenkin, kumpaistakin o. s. v.) hvardera.

3) *Kukaan* l. *kenkään* (kenenkään, ketä(kä)än, kenelläkään l. *kellä(kä)än* o. s. v.) någon (person), *mikään*, (minkään, mitä(kä)än, missä(kä)än o. s. v.) någon (sak), något, *kumpikaan* (kummankaan o. s. v.) och *kumpainenkaan* (kumpaisenkaan o. s. v.) någondera. Begagnas i nekande satser och tviflande frågor.

4) *Joka* (oböjl.) hvarje, *jokainen* (-sen) enhvar, hvarje.

b) *Ainoa* ende, enda, *eräs* (erään) någon, en viss, *harva* få, *kaikki* (kaiken) all, hel, nom. pl. *kaikki* (alla) och *kaike* hela, *koko* (oböjl.) hel, *molemmat* (-mpain, -mpien) båda,

moni (monen) mången, *muu* någon annan, öfrig, *muutama* och *muuan* (muutaman) någon, *oma* egen, *sama* densamma, *toinen* den andra, *usea* mången.

Verbens konjugation.

Om kontrahibla verb.

§ 162. De kontrahibla verbens ursprungliga stam är trestafvig och ändas på *-ta*, *-tü* efter kort vokal, t. ex. *lupata*, *herätä*, *kokota*, *kerketä*, *älytä*.

§ 163. I de kontrahibla verbens vokalstam finnes icke den ursprungliga stammens slutkonsonant *t*, t. ex. *lupaa*, *herää*, *kokoa*, *kerkeä*, *älyä*.

§ 164. Efter slutkonsonanten *t*'s utstötning sammandragas slutvokalerna *a*, *ä* med föregående stafvelses vokal till en lång vokal: alltid, om denna föregående vokal är öppen (*a*, *ä*); ofta, om den är halföppen (*o*, *e*, *ö*); stundom, om den är sluten (*u*, *i*, *y*); t. ex. (*lupata*) *lupaa*, (*herätä*) *herää*, (*kokota*) *kokoa* och *kokoo*, (*kerketä*) *kerkeä* och *kerkee*, (*älytä*) *älyä* l. *älyy*.

Om verb med konsonantstam.

§ 165. Konsonantstam hafva: 1) tvåstafviga verb-stammar på *e* med föregående *l*, *n*, *r*, *s*, 2) alla flerstafviga *e*-stammar samt 3) de kontrahibla verben.

Ex. 1) *olen*: kons. st. *ol*, *menen*: *men*, *puren*: *pur*, *nousen*: *nous*; 2) *leikittelen*: (leikittel) *leikitel* (§ 92); 3) *lupaan*: (*lupata*, *lupat*) *luvat* (§ 92), *kokoon*: (*kokota*, *kokot*) *koot* (§ 92), *kerkeen*: (*kerketä*, *kerket*) *kerjet* (§ 92).

§ 166. I verb på *-kse* ändas konsonantstammen på *-s*, t. ex. *syökse*: *syös*, *juokse*: *juos*.

§ 167. I verb på *-tse* ändas konsonantstammen på *-t*, t. ex. *kaitse*: *kait*, *valitse*: *valit*. Jfr. § 79.

§ 168. I flerstafviga verb på *-ne* ändas konsonantstammen på *-t*, t. ex. *pakene*: (paken, paen) *paet* (§ 92), *kykene*: (kyken, kyen) *kyet* (§ 92).

Personliga tempora.

§ 169. Om verbet har subjekt, användes däraf den personliga formen.

Indikativ.

Presens.

§ 170. I presens indikativ fogas personaländelserna omedelbart till verbets vokalstam, t. ex.

<i>Sing.</i>	1 pers.:	<i>kysyn</i> ,	<i>annan</i>	jag frågar, gifver.
"	2 "	<i>kysyt</i> ,	<i>annat</i>	du frågar, gifver.
"	3 "	<i>kysyy</i> ,	<i>antaa</i>	han, hon frågar, gifver.
<i>Plur.</i>	1 "	<i>kysymme</i> ,	<i>annamme</i>	vi fråga, gifva.
"	2 "	<i>kysytte</i> ,	<i>annatte</i>	I frågen, gifven.
"	3 "	<i>kysyvät</i> ,	<i>antavat</i>	de fråga, gifva.

§ 171. Personaländelserna äro: 1 p. sing. *-n*, 2 p. *-t*, 3 p.: *slutvokalens förlängning*, pl. 1 p. *-mme*, 2 p. *-tte*, 3 p. *-vat*, *-vät*.

Anm. Om stammen slutar med lång vokal l. diftong, är 3 p. sing. lik stammen, t. ex. *saa* han får, *tuo* han hemtar, *vie* han för.

§ 172. Bøjning af ett kontrahibelt verbs presens indik.: *kokoan* l. *kokoon* jag samlar, *kokoat* l. *kokoot*, *kokoaa* l. *kokoo*, *kokoamme* l. *kokoomme*, *kokoatte* l. *kokootte*, *kokoavat* l. *kokoovat*.

På samma sätt böjas: *lupaan* lofvar, *kerkein* l. *kerkeen* hinner, *älyän* l. *älyyn* förstår m. fl.

§ 173. I nekande presens fogas till vokalstammen *aspiration*, t. ex. *en anna'* jag gifver icke, *et anna'*, *ei anna'*, *emme anna'*, *ette anna'*, *eivät anna'*.

Obs.! *Aspirationen* verkar konsonantförmildring.

Imperfektum.

Stammar på o, u, y.

Kudon väfver, imperf. st. *kuto-i*.

Puhun talar, " " *puhu-i*.

Näyn synes, " " *näky-i*.

§ 174. Tecknet för imperfektum är *-i*.

§ 175. Bøjning af *kudon* i imperfektum:

Kudoin jag väfde.

Kudoimme vi väfde.

Kudoit du väfde.

Kudoitte I väfden.

Kutoi han väfde.

Kutoivat de väfde.

§ 176. 3 pers. sing. af imperf. är lik imperfektets *stam*.

Stammar på lång vokal l. diftong.

Saan får, imperf. st. *sai* § 23.

Tuon hemtar, " " *toi* } § 24.

Syön äter, " " *söi* }

Vien för, " " *vei* }

Voin kan, " " *voi* § 25.

Obs.! *Käyn* (går) heter i imperf. *kävin*, *-t*, *kävi* o. s. v.

Stammar på *a*, *ä*.

<i>Voitan</i> besegrar,	imperf. <i>voitin</i> ,	<i>voitit</i> ,	<i>voitti</i>	o. s. v.
<i>Muutan</i> förändrar,	„ <i>muutin</i> ,	<i>muutit</i> ,	<i>muutti</i>	o. s. v.
<i>Kirjoitan</i> skrifer,	„ <i>kirjoitin</i> ,	<i>-t</i> ,	<i>kirjoitti</i>	o. s. v.
<i>Kiitän</i> berömmar,	„ <i>kiitin</i> ,	<i>-t</i> ,	<i>kiitti</i>	o. s. v.
<i>Herätän</i> väcker,	„ <i>herätin</i> ,	<i>-t</i> ,	<i>herätti</i>	o. s. v.

§ 177. Slutvokalerna *a*, *ä* bortfalla framför imperfektets *i*.

Und. I tvåstafviga *a*-stammar, hvilkas första vokal är *a*, förvandlas framför imperfektets *i* slutvokalen *a* till *o*, t. ex. *laulan* sjunger: *lauloi*, *jatkan* fortsätter: *jatkoi*, *annan* gifver: *antoi*, *kannan* bär: *kantoi*, *sataa* det regnar: *satoi*.

Anm. I några tvåstafviga verbstammar på *-ta* kan slutvokalen *a* både förvandlas till *o* och bortfalla framför imperfektets *i*, t. ex. *saatan* bringar: *saattoi* l. *saatti*, *autan* hjälper: *auttoi* l. *autti*, *vaihdan* byter om: *vaihtoi* l. *vaihti*, *kastan* väter: *kastoi* l. *kasti*, *kartan* undviker: *karttoi* l. *kartti*, *maistan* smakar: *maistoi* l. *maisti*.

<i>Kiellän</i> nekar,	imperf. (kielti) <i>kielsi</i> .
<i>Rakennan</i> bygger,	„ (rakenti) <i>rakensi</i> .
<i>Murran</i> bryter,	„ (murti) <i>mursi</i> .
<i>Huudan</i> ropar,	„ (huuti) <i>huusi</i> .
<i>Tiedän</i> vet,	„ (tieti) <i>tiesi</i> .

§ 178. Framför imperfektets *i* öfvergår i *a*-, *ä*-stammar slutkonsonanten *t* till *s* efter *l*, *n*, *r* samt i några ord efter lång vokal och diftong.

Taidan (kan) heter i imperf. *taisin*.

Stammar på *i*.

Revin rifver, imperf. *revin*, *-t*, *repi* o. s. v.

§ 179. Slutvokalen *i* bortfaller hos verben framför *i*. Jfr. § 66.

Stammar på e.

<i>Näen</i> ser,	imperf. <i>näin, näit näki</i> o. s. v. § 26.
<i>Kuljen</i> färdas,	„ <i>kuljin, kuljit, kulki</i> o. s. v. } §§ 26, 19
<i>Särjen</i> bryter,	„ <i>särjin, särjit, särki</i> o. s. v. } anm.
<i>Paranen</i> blir bättre,	„ <i>paranin, -t, parani</i> o. s. v. § 26.

Obs! *Tunnen* (känner) heter i imperf. *tunsin*. *Lähden* (begifver mig) heter *lähdin* l. *läksin*.

Kontrahibla verb.

<i>Lupaan</i> lofvar,	imperf. (lupata-i, lupati) <i>lupasi</i> .
<i>Herään</i> vaknar,	„ (herätä-i, heräti) <i>heräsi</i> .
<i>Kokoon</i> samlar,	„ (kokota-i, kokoti) <i>kokosi</i> .
<i>Kerkeen</i> hinner,	„ (kerketä-i, kerketi) <i>kerkesi</i> .
<i>Älyän</i> förstår,	„ (älytä-i, älyti) <i>älysi</i> .

§ 180. De kontrahibla verbens imperfektum bildas från deras ursprungliga stam. Jfr. §§ 162, 177.

§ 181. I kontrahibla verb öfvergår slutkonsonanten *t* till *s* framför imperfektets *i*.

Nekande imperfektum.

<i>En saanut</i> jag fick icke.	<i>Emme saaneet</i> vi fingo icke.
<i>Et saanut</i> du fick icke.	<i>Ette saaneet</i> I fingen icke.
<i>Ei saanut</i> han fick icke.	<i>Eivät saaneet</i> de fingo icke.

En heittänyt jag kastade icke, *et, ei heittänyt, emme, ette, eivüt heittäneet*.

Ette saanut, heittänyt Ni fick icke, kastade icke.

§ 182. Nekande imperfektum bildas genom nekningsordet och particip II af det verb, som skall förnekas.

§ 183. Particip II ändas i nom. sing. på *-nut*, *-nyt*, i nom. pl. på *-neet*.

<i>Olen</i> är,	nek. imp. <i>en</i> (ol-nut) <i>ollut</i> .	
<i>Menen</i> går,	„ „ <i>en</i> <i>mennyt</i> .	
<i>Puren</i> biter,	„ „ <i>en</i> (purnut) <i>purrut</i> .	
<i>Nousen</i> stiger upp,	„ „ <i>en</i> <i>nousnut</i> l. <i>noussut</i> .	
<i>Syöksen</i> störtar,	„ „ <i>en</i> <i>syösnyt</i> (§ 166) l. <i>syössyt</i> .	
<i>Leikittelen</i> leker,	„ „ <i>en</i> (leikitel-nyt) <i>leikitellyt</i> .	
<i>Valitsen</i> väljer,	„ „ <i>en</i> (valit-nut § 167) <i>valinnut</i> .	} § 85.
<i>Pakenen</i> flyr,	„ „ <i>en</i> (paet-nut § 168) <i>paennut</i> .	
<i>Lupaan</i> lofvar,	„ „ <i>en</i> (luvat-nut) <i>luwannut</i> .	
<i>Kokoon</i> samlar,	„ „ <i>en</i> (koot-nut) <i>koonnut</i> .	
<i>Kerkeen</i> hinner,	„ „ <i>en</i> (kerjet-nyt) <i>kerjennyt</i> .	

§ 184. Hos verb med konsonantstam (se § 165) bildas partic. II från denna.

§ 185. Ändelsens *n* assimileras alltid med stammens *l* och *r* samt vanligen med *s* till långt *l*, *r*, *s*.

Obs! *Näen* (ser) heter i nek. imperf. *en nähnyt*; *teen* (gör) heter *en tehnyt*.

Perfektum.

<i>Olen</i> <i>luwannut</i>	jag har lofvat.	<i>En</i> <i>ole</i> <i>luwannut</i> .
<i>Olet</i> „	du „ „	<i>Et</i> „ „
<i>On</i> „	han „ „	<i>Ei</i> „ „
<i>Olemme</i> <i>luwanneet</i>	vi hafva „	<i>Emme</i> <i>ole</i> <i>luwanneet</i> .
<i>Olette</i> „	I hafven „	<i>Ette</i> „ „
<i>Olette</i> <i>luwannut</i>	Ni har „	<i>Ette</i> „ <i>luwannut</i> .
<i>Ovat</i> <i>luwanneet</i>	de hafva „	<i>Eivät</i> <i>ole</i> <i>luwanneet</i> .

§ 186. Perfektum bildas genom presens af hjälp-
verbet *olen* och partic. II.

Plusqvamperfektum.

<i>Olin tehnyt</i>	jag hade gjort.	<i>En ollut nähnyt.</i>
<i>Olit</i>	du „ „	<i>Et</i> „ „
<i>Oli</i>	han „ „	<i>Ei</i> „ „
<i>Olimme tehneet</i>	vi „ „	<i>Emme olleet nähneet.</i>
<i>Olitte</i>	I haden „	<i>Ette</i> „ „
<i>Olitte tehnyt</i>	Ni hade „	<i>Ette ollut nähnyt.</i>
<i>Olivat tehneet</i>	de „ „	<i>Eivät olleet nähneet.</i>

§ 187. Plusqvamperfektum bildas genom imperfek-
tum af hjälpverbet *olen* och partic. II.

Öfversigt af tempora.

a) För *icke förfluten*, d. ä. närvarande och tillkom-
mande tid:

1) *Presens* utmärker *ofullbordad* handling i icke för-
fluten tid, t. ex. *tulen* jag kommer (nu) l. jag skall (fram-
deles) komma.

2) *Perfektum* utmärker *fullbordad* handling i icke
förfluten tid, t. ex. *olen tullut* jag har kommit l. jag skall
hafva kommit.

b) För *förfluten* tid:

3) *Imperfektum* utmärker *ofullbordad* handling i för-
fluten tid, t. ex. *tulin* jag kom.

4) *Plusqvamperfektum* utmärker *fullbordad* handling
i förfluten tid, t. ex. *olin tullut* jag hade kommit.

Potential.

Presens.

Tuon: *tuo-ne-n* jag lär l. torde bringa.
tuo-ne-t du " " "
tuo-ne-e han " " "
tuo-ne-mme vi lära " "
tuo-ne-tte I lären l. torden "
tuo-ne-vat de lära l. torde "

Antanen, antanet o. s. v. jag lär l. torde gifva o. s. v.

Lukenen, lukenet o. s. v. jag lär l. torde läsa o. s. v.

§ 188. Potentialens tecken är *-ne*.

Kuulen, pres. potent. (*kuul-ne*) *kuullen* o. s. v. § 185.

Menen, " " *men-nen* o. s. v.

Puren, " " (*pur-ne*) *purren* o. s. v. } § 185.

Syöksen, " " *syösnen* l. *syössen* o. s. v. } § 185.

Leikittelen, " " (*leikitel-ne*) *leikitellen* o. s. v. } § 85.

Valitsen, " " (*valit-ne*) *valinnen* o. s. v. } § 85.

Lupaan, " " (*luvat-ne*) *luwannen* o. s. v. }

§ 189. Hos verb med konsonantstam (§ 165) fogas potentialens tecken till denna.

En, et, ei, emme, ette, eivät luwanne' jag, du, han lär l. torde icke lofva, vi o. s. v.

Lienen jag lär l. torde vara, *lienet, lienee* o. s. v.

Preteritum.

<i>Lienen</i>	} <i>luwannut</i>	jag	} lär l. torde hafva lofvat.
<i>Lienet</i>		du	
<i>Lienee</i>		han	

<i>Lienemme</i>	} <i>luvannet</i>	vi lära l. torde	} hafva lofvat.
<i>Lienette</i>		I lären l. torden	
<i>Lienevät</i>		de lära l. torde	

En, et, ei liene luvannut.

Emme, ette, eivät liene luvannet.

§ 190. *Preteritum* betecknar *fullbordad* handling i *icke förluten* tid (= perfektum) samt *ofullbordad* och *fullbordad* handling i *förluten* tid (= imperfektum o. plusquamperfektum).

Konditional.

Presens.

Annan: <i>anta-isi-n</i>	jag skulle gifva.
<i>anta-isi-t</i>	du „ „
<i>anta-isi</i>	han „ „
<i>anta-isi-mme</i>	vi „ „
<i>anta-isi-tte</i>	I skullen „
<i>anta-isi-vat</i>	de skulle „

§ 191. Konditionalens tecken är *-isi*.

Saan,	pres. kondit.	<i>saisin</i>	§ 23.
Tuon,	„ „	<i>toisin</i>	} § 24.
Lyön,	„ „	<i>löisin</i>	
Vien,	„ „	<i>veisin</i>	
Voin,	„ „	<i>voisin</i>	§ 25.
Revin,	„ „	<i>repisin</i>	§ 179.
Luen,	„ „	<i>lukisin</i>	§ 26.
Kokoan,	„ „	<i>kokoaisin</i>	
Kokoon,	„ „	<i>kokoisin</i>	§ 23.

En, et, ei, emme, ette, eivät menisi”.

Obs! *Käyn* heter i pres. kondit. *kävisin*. *Lähden* heter *lähtisin* l. *läksisin*. Jfr. imperf. sid. 51, 53.

Preteritum.

<i>Olisin</i>	} <i>kerjennyt</i>	jag	} skulle hafva hunnit.
<i>Olisit</i>		du	
<i>Olisi</i>		han	
<i>Olisimme</i>	} <i>kerjenneet</i>	vi skulle	} hafva hunnit.
<i>Olisitte</i>		I skullen	
<i>Olisivat</i>		de skulle	

En, et, ei olisi' kerjennyt; emme, ette eivüt olisi' kerjenneet.

§ 192. Potentialen och konditionalen äro olika arter af konjunktiven.

§ 193. *Konjunktiven* utsäger en handling såsom *tänkt*. *Potentialen* utsäger en tänkt handling såsom *möjlig*. *Konditionalen* utsäger en tänkt handling såsom *villkorlig*.

Imperativ.

§ 194. *Imperativen* uttrycker en handling såsom *befalld, medgifven* l. *önskad*.

Presens.

Ammun: *ammu'* skjut (du)!

ampu-koon skjute han, han må skjuta!

ampu-kaamme skjutom, låtom oss skjuta!

ampu-kaa(tte) skjuten (I)!

ampu-koot skjute de, de må skjuta!

Lähden: *lähdē', lähte-köön, lähte-käämme, lähte-kää(tte), lähte-kööt.*

Juoksen: *juokse', juos-koon, juos-kaamme* o. s. v.

Uhkaan (hotar): *uhkaa', uhat-koon, uhat-kaamme* o. s. v.

Kerkeän l. kerkeen: *kerkeä' l. kerkee', kerjet-köön, kerjet-käämme* o. s. v.

§ 195. Hos verb med konsonantstam (§ 165) bildas presens imperativ (med undantag af 2 pers. sing.) från denna stam.

Nekande presens imperativ.

Älä lupaa', pakene' lofva, fly icke!

Älköön luvatko, paetko han må icke lofva, fly!

Älkäämme luvatko, paetko låtom oss icke lofva, fly!

Älkää(tte) luvatko, paetko lofven, flyn icke!

Älkööt luvatko, paetko de må icke lofva, fly!

Perfektum.

Olkoon paennut han må hafva flytt!

Olkoot paenneet de må hafva flytt!

Älköön olko paennut! Älkööt olko paenneet!

Opersonliga tempora.

§ 196. Om verbet saknar subjekt, användes däraf den opersonliga formen.

Ann. Opersonliga verb hafva icke den opersonliga formen, t. ex. *sataa* det regnar, *tuulee* det blåser, *täytyy* måste.

Indikativ.

Presens.

Saan,	opers.	pres.	ind.	(saa-ta)	<i>saada-an</i>	man får.
Tuon,	„	„	„	(tuo-ta)	<i>tuoda-an</i>	„ bringar.
Kudon,	„	„	„	(kudo-tta)	<i>kudota-an</i>	„ väfver.
Luen,	„	„	„	(lue-tta)	<i>lueta-an</i>	„ läser.
Näen,	„	„	„	(nä-h-tä)	<i>nähdä-än</i>	„ ser.
Teen,	„	„	„	(teh-tä)	<i>tehdä-än</i>	„ gör.
Kuulen,	„	„	„	(kuul-ta)	<i>kuulla-an</i>	„ hör.

Menen,	opers. pres. ind. (men-tä)	<i>mennä-än</i>	man går.
Puren,	„ „ „ (pur-ta)	<i>purra-an</i>	„ biter.
Juoksen,	„ „ „ (juos-ta)	<i>juosta-an</i>	„ springer.
Leikittelen,	„ „ „ (leikitel-tä)	<i>leikitellä-än</i>	„ leker.
Valitsen,	„ „ „ (valit-ta)	<i>valita-an</i>	„ väljer.
Pakenen,	„ „ „ (paet-ta)	<i>paeta-an</i>	„ flyr.
Kokoon,	„ „ „ (koot-ta)	<i>koota-an</i>	„ samlar.

§ 197. Tecknet för den operonliga formen är efter lång vokal, diftong och konsonant *-ta, -tä*, efter kort vokal *-tta, -ttä*.

Anm. Hos verb med konsonantstam fogas tecknet för den operonliga formen till denna. Jfr. § 165.

§ 198. I pres. ind. förmildras alltid den oper. formens *t*.

§ 199. Såsom ändelse för den obestämda personen tjenar: *vokalförlängning* och *n*.

Muutan:	(muutetta)	<i>muutetaan</i>	man förändrar.
Kiellän:	(kiellettä)	<i>kielletään</i>	„ nekar.
Rakennan:	(rakennetta)	<i>rakennetaan</i>	„ bygger.
Hävitän:	(hävitettä)	<i>hävitetään</i>	„ förstör.

§ 200. Hos stammar på *a, ä* öfvergår slutvokalen till *e* framför den oper. formens tecken.

Tuon,	nek. oper. pres. ind. <i>ei tuoda'</i>	man bringar icke.
Luen.	„ „ „ „ <i>ei lueta'</i>	„ läser „

O. S. V.

Imperfektum.

Tuon:	(tuota-i, tuoti)	<i>tuoti-in</i>	man bragte.	} § 177.
Sidon:	(sidotta-i, sidotti)	<i>sidotti-in</i>	„ band.	
Kuulen:	(kuulta-i, kuulti)	<i>kuulti-in</i>	„ hörde.	
Kokoon:	(kootta-i, kootti)	<i>kootti-in</i>	„ samlade.	

<i>Ei tuotu</i>	man bragte icke.	} § 182.
<i>Ei kysytty</i>	„ frågade „	
<i>Ei menty</i>	„ gick „	
<i>Ei kerjetty</i>	„ hann „	

§ 201. Opersonligt particip II har tecknet *-u, -y,* framför hvilket *a, ä* alltid bortfalla.

Perfektum.

On tultu man har kommit.

Ei ole' syöty man har icke ätit.

Plusqvamperfektum.

Oli oltu, saatu, menty man hade varit, fått, gått.

Ei ollut l. oltu viety, luettu, leikitelty man hade icke fört, läst, lekt.

Potential.

Presens.

Annetta-ne-en man lär l. torde gifva.

Ei annetta-ne' man „ „ icke gifva.

Preteritum.

Lienee kuultu man lär l. torde hafva hört.

Ei liene' kuultu man „ „ icke hafva hört.

Konditional.

Presens.

Oltä-isi-in man skulle vara.

Ei kysyttä-isi' „ „ icke fråga.

Preteritum.

Olisi menty man skulle hafva gått.

Ei olisi tultu „ „ icke hafva kommit.

Imperativ.

Presens.

Paetta-koon man må fly!

Älköön paettako „ „ icke fly!

Perfektum.

Olkoon paettu man må hafva flytt!

Älköön olko paettu „ „ icke hafva flytt!

Verbens nominalformer.

Infinitiverna.

§ 202. Infinitiverna äro substantivformer af verben.

Infinitiv I.

Saan:	inf. I (saa-ta)	$\left\{ \begin{array}{l} \textit{saadakse}(\textit{ni}, -\textit{si} \text{ o. s. v.}) \text{ för att} \\ \text{ (jag, du o. s. v. måtte) få.} \\ \textit{saada}' \text{ (att) få.} \end{array} \right.$
Syön:	„ (syö-tä)	
Sidon:	„ (sito-a)	$\left\{ \begin{array}{l} \textit{syödäkse}(\textit{ni} \text{ o. s. v.}) \text{ för att (jag} \\ \text{ o. s. v. måtte) äta.} \\ \textit{syödü}' \text{ (att) äta.} \\ \textit{sitoakse}(\textit{ni} \text{ o. s. v.}) \text{ för att (jag} \\ \text{ o. s. v. måtte) binda.} \\ \textit{sitoa}' \text{ (att) binda.} \end{array} \right.$

Muutan:	inf. I (muutta-a)	{ muuttaakse(ni o. s. v.) för att (jag o. s. v. måtte) flytta. muuttaa' (att) flytta.
Kuulen:	„ (kuul-ta)	{ kuullakseni o. s. v. för att (jag o. s. v. måtte) höra. kuulla' (att) höra.
Menen:	„ (men-tä)	{ mennäkseni o. s. v., för att (jag o. s. v. måtte) gå. mennä' (att) gå.
Puren:	„ (pur-ta)	{ purrakseni o. s. v., för att (jag o. s. v. måtte) bita. purra' (att) bita.
Syöksen:	„ (syös-tä)	{ syöstäkseni o. s. v., för att (jag o. s. v. måtte) störta. syöstä' (att) störta.
Haravoitsen: „	(haravoit-ta)	{ haravoitakseni o. s. v., för att (jag o. s. v. måtte) räfsa. haravoita' (att) räfsa.
Pakenen:	„ (paet-ta)	{ paetäkseni o. s. v., för att (jag o. s. v. måtte) fly. paeta' (att) fly.
Kokoon:	„ (koot-ta)	{ kootäkseni o. s. v., för att (jag o. s. v. måtte) samla. koota' (att) samla.

§ 203. Infinitiv I har efter lång vokal, diftong och konsonant tecknet *-ta*, *-tä*, efter kort vokal *-a*, *-ä*.

Anm. Hos verb med konsonantstam fogas tecknet för inf. I till denna. Jfr. § 165.

§ 204. Inf. I har blott en kasus: *transl. sing.* och denna antingen fullständig med ändelsen *-kse* jämte possessivsuffix eller förkortad med aspiration såsom ändelse.

§ 205. Inf. I finnes blott i den personliga formen.

Infinitiv II.

Saan,	inf. II (saa-te)	inessiv: <i>saadessa</i> vid l. under erhållandet, då ngn erhåller. instruktiv: <i>saaden</i> genom att erhålla, erhållande.
Tuon,	” (tuo-te)	iness.: <i>tuodessa</i> vid l. under bringandet, då ngn bringar. instr.: <i>tuoden</i> genom att bringa, bringande.
Sidon,	” (sito-e)	iness.: <i>sitoessa</i> vid l. under bin- dandet, då ngn binder. instr.: <i>sitoen</i> genom att binda, bindande.
Kuulen,	” (kuul-te)	iness.: <i>kuullessa</i> vid l. under hörandet, då ngn hör. instr.: <i>kuullen</i> genom att höra, hörande.
Kokoon,	” (koot-te)	iness.: <i>kootessa</i> vid l. under sam- landet, då ngn samlar. instr.: <i>kooten</i> genom att samla, samlande.

Saan,opers. inf. II iness.: *saata-e-ssa* vid l. under erhållan-
 det, då man erhåller.

Kuulen,opers. inf. II iness.: *kuulta-e-ssa* vid l. under hö-
 randet, då man hör.

O. S. V.

§ 206. Inf. II har efter lång vokal, diftong och kon-
 sonant tecknet *-te*, efter kort vokal tecknet *-e*.

Anm. 1. Hos verb med konsonantstam fogas tecknet
 för inf. II till denna. Jfr. § 165.

Anm. 2. Tecknet *-e* kan efter alla korta vokaler
 utom *i* öfvergå till *i* och bilda med stammens slut-

vokal en lång diftong, t. ex. *sitoessa* o. *sitoissa*, *muuttaessa* o. *muuttaissa*, *saataessa* o. *saataissa*, men blott: *repiessä*.

§ 207. Inf. II förekommer i den personliga formen både i *inessiv* och *instruktiv*, i den opersonliga blott i *inessiv*.

Luen,	inf. II (luke-e: luke-i l. lukie)	{ iness.: <i>lukeissa</i> l. <i>lukeissa</i> . instr.: <i>lukein</i> l. <i>lukien</i> .
Lähden,	„ (lähte-e: lähte-i l. lähtie)	
Kylven,	„ (kylpe-e: kylpei l. kylpie)	

§ 208. I tvåstafviga verbstammar på *-e* (med föregående *k*, *t*, *p*), som ej hafva konsonantstam, öfvergår någotdera *e* till *i*.

Infinitiv III.

(-ma, -mä).

Instruktiv: (*pitää*) *tuoman*, *sitoman*, *kokoaman* l. *kokooman* (bör) bringa, binda, samla.

Inessiv: *syömässä*, *poimimassa*, *lukemassa* sysselsatt med att äta, plocka, läsa.

Elativ: *saamasta*, *haravoitsemasta*, *kylpemästä* från att få, räfsa, bada.

Illativ: *menemään*, *rakentamaan*, *juomaan* till att gå, bygga, dricka.

Adessiv:	{ juoksemalla, tekemällä, kysymällä med l. genom att springa, göra, fråga. sanomalla(ni o. s. v.), tulemalla(ni o. s. v.) nära l. i beråd att säga, komma.
Abessiv:	

§ 209. Tecknet *-ma, -mä* för inf. III fogas till verbets vokalstam.

Anm. I st. f. *adessiven* af inf. III med suffix brukas oftare *adess. pl.* af en deminutivform på *-maise*, t. ex. *olin, olit* o. s. v. *tuomaisillani, -si* o. s. v. jag, du o. s. v. var nära att bringa.

§ 210. Af *instr.* för inf. III förekommer äfven en opersonlig form vid verbet *pitää* bör; t. ex. *sika pitää tappaman* svinet bör l. måste dödas.

Infinitiv IV.

(*-mise*).

Nominativ: (on) *tuominen, sitominen, kuuleminen, kokoa-*
minen l. *kokoominen* (är nödigt) att bringa,
binda, höra, samla.

Partitiv: (ei ole) *tuomista, sitomista, kuulemista, kokoa-*
mista l. *kokoomista* (är icke rådligt) att bringa,
binda, höra, samla.

§ 211. Tecknet *-mise* för inf. IV fogas till verbets vokalstam.

Anm. Inf. IV. förekommer ej i den opersonliga formen.

Participen.

§ 212. Participen äro adjektivformer af verben.

§ 213. Particip I betecknar *ofullbordad*, particip II *fullbordad* handling.

Personliga particip.

Tuon,	partic. I	<i>tuova</i>	bringande, en som kommer att bringa.
Sidon,	„	<i>sitova</i>	bindande, en som „ „ binda.
Kuulen,	„	<i>kuuleva</i>	hörande, en som „ „ höra.
Kokoan,	„	<i>kokoava</i>	} samlande, en som „ „ samla.
Kokoon,	„	<i>kokoova</i>	

§ 214. Particip I har tecknet *-va*, *-vä*, som fogas till vokalstammen.

Tuon,	partic. II		<i>tuonut</i>	en som bragt.
Sidon,	„		<i>sitonut</i>	„ „ bundit.
Kuulen,	„	(kuulnut)	<i>kuullut</i>	„ „ hört.
Puren,	„	(purnut)	<i>purrut</i>	„ „ bitit.
Juoksen,	„	<i>juosnut</i> l.	<i>juossut</i>	„ „ sprungit.
Pakenen,	„	(paetnut)	<i>paennut</i>	„ „ flytt.
Valitsen,	„	(valitnut)	<i>valinnut</i>	„ „ valt.
Kerkeen,	„	(kerjetnyt)	<i>kerjennyt</i>	„ „ hunnit.

§ 215. Tecknet för partic. II är *-nut*, *-nyt*.

Anm. Hos verb med konsonantstam fogas tecknet för personl. partic. II till denna. Jfr. § 165.

Obs.! Assimilationer enl. §§ 85, 184.

§ 216. Böjning af personl. partic.:

	<i>Singularis.</i>		<i>Pluralis.</i>	
<i>Nom.</i>	saava	saanut	saavat	saaneet
<i>Gen.</i>	saavan	saaneen	} 1 saavain saanutten	} 2 saavien saaneiden, -tten
<i>Ess.</i>	saavana	} saaneena saanunna		
<i>Part.</i>	saavaa		saanutta	saavia
<i>Illat.</i>	saavaan	saaneeseen	saaviin	saaneisiin

§ 217. De personliga participen böjas i alla kasus.

Opersonliga particip.

§ 218. De opersonliga participen hafva infinitiv karaktär.

§ 219. *Particip I.*

Tecken: *-va, -vä* enl. § 214.

Nom. (on) *tuotava, sanottava, mentävä, koottava* (är nödvändigt) att bringa, säga, gå, samla.

Ack. *tuotavan, sanottavan, mentävän, koottavan* att man bringar, säger, går, samlar.

Ann. Nom. af ops. partic. I är till betydelsen lik nom. af inf. IV.

§ 220. *Particip II.*

Nom. *tuotu, sanottu, menty, koottu.*

Ack. *tuodun, sanotun, mennyn, kootun* att man bragt, sagt, gått, samlat.

Part. *tuotua, sanottua, mentyä, koottua* (från l. efter bringandet, sägandet, gåendet, samlandet) sedan man l. någon bragt, sagt, gått, samlat.

Ann. Nom. af ops. partic. II användes i opersonliga sammansatta tempora och i opersonl. nekande imperfekt.

§ 221. Tecknet för opersonligt partic. II är *-u, -y*, framför hvilket *a, ä* bortfalla.

Passiva particip.

Tuon, partic. I *tuotava* som bringas, som skall, bör, måste l. kan bringas.

Potentialens perifrastiska presens.

Lienen tekevü jag skall (nu l. i en framtid) måhända göra
o. s. v.

En liene' tekevü jag skall måhända icke göra o. s. v.

Konditionalens perifrastiska presens.

Olisin tekevü jag skulle (nu l. i en framtid) komma att
göra o. s. v.

En olisi' tekevü jag skulle icke komma att göra o. s. v.

§ 225. Perifrastiska tempora utsäga den ofullbordade handlingen såsom förestående.

Återblick.

§ 226. Hos verb med konsonantstam bildas från denna följande former: presens potential (§ 189), personl. partic. II (§ 215 anm.), presens imperativ (med undantag af 2 pers. sing.) (§ 195), inf. I (§ 203 anm.), inf. II (§ 206 anm.) samt alla opersonliga former (§ 197 anm.). De öfriga formerna bildas från vokalstammen.

Suom. kielet, 3

Kallio

Uppå Werner Söderströms förlag har utkommit:

Lärobok i geografi af *Elis Lagerblad*. Ny upplaga. Pris inb. 2 m. 80 p. — i starkare band 3 m.

Lärobok i algebra af *D:r August Ramsay*. 3 m. 75 p.

Lärobok i aritmetik för lyceer och fruntimmersskolor af *D:r Aug. Ramsay*. Ny upplaga. Pris 1 m. 85 p.

Lärobok i aritmetik för skolan och hemmet af *A. Ramsay*.

I. *Småskolans räknelära*. Med talrika illustrationer. Pris. 85 p.

II. *Folkskolans aritmetik*. Pris inb. 1 m. 25 p.

III. *Anvisningar för läraren*. *Facit*. Pris 25 p.

Den heliga läran af *C. H. Alopæus*. Tredje upplag. 1 m. 50 p.

110 psalmer, valda ur nya psalmboken. För skolbarnens första behof. Pris inb. 35 p. — 100 ex. kosta 28 m.

Finsk elementarbok af *A. Kallio*. I. Andra, omarbetade upplagan. Pris 1 m. 75 p., — II. Andra, omarbt. uppl. 2 m. 25 p.

Läsebok för barn. För den första undervisningen i läsning och skrifning. Efter *K. Raitios* finska original bearbetad af *E. Lönnberg*, lyceikoll. Prydd med talrika bilder. Pris inb. 85 p.

Svensk rättskrifningslära efter Svenska akademien ordlista, 6. upplagan sammanställd af *Axel Berghölm*. Ny upplaga. Pris: 35 p.

Svenska rättskrifningsöfningar af *Axel Berghölm*. Pris: 35 p.

Ryska språkets grunder af *E. W. Palander*. 2 m. 75 p.

Anthologia Homerica af *D:r K. Forsman*. Valda stycken ur Homeros jämte ordbok och lyriskt bihang. 5 m. 50 p.

Petit résumé de littérature française par *J. de Pury*. Revu et complété par *S. Affolter*. Pris inb. 1 m. 25 p.

30 Tvåstämmiga sånger till skolornas tjänst, arrangerade af *G. Linsén*. Pris inb. 1 m. 25 p. Ny upplaga!

30 Tre och tvåstämmiga sånger till skolornas tjänst, arrangerade af *G. Linsén*. Pris inb. 1 m.

Svensk-Finsk ordbok. Utarbetad af *Arvi Jännes*. Pris: inb. 4 m. 50 p.

Denna ordbok, utarbetad af en känd forskare och framstående pedagog, skall utan tvifvel för skolungdomen vara till det största gagn. — (Finsk Tidskrift).

 Ordboken afser att utgöra äfven en svensk ordlista, följande professor *Freudenthals* rättskrifning.